

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudkyní JUDr. Růženu Kučerovou v právní věci žalobce: **ČEZ Prodej, a.s.**, IČ 27232433, sídlem Duhová 1/425, 140 53 Praha 4, zastoupený advokátem Mgr. Radkem Pokorným, sídlem Klimentská 1216/46, 110 00 Praha 1, proti žlovanému: **Správa železnic, státní organizace**, IČ 70994234, sídlem Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha 1, zastoupený advokátem JUDr. Richardem Gürlichem, Ph.D., sídlem Politických vězňů 19, 110 00 Praha 1, o zaplacení 805.473.523,- Kč s přísl.,

takto:

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku 765 360 120 Kč s úrokem z prodlení ve výši, která v každém kalendářním pololetí po dobu trvání prodlení žalovaného činí v procentech součet čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace ČNB, platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí od 16.3.2010 do 25.5.2015 a od 10.10.2019 do zaplacení, vše do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žaloba se v částce 40 113 403 Kč s přísl a v nároku na úhradu úroků z prodlení ve výši, která v každém kalendářním pololetí po dobu trvání prodlení žalovaného činí v procentech součet čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace ČNB, platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí z částky 765 360 120 Kč od 26.5.2015 do 9.10.2019 zamítá.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci k rukám právního zástupce žalobce náhradu nákladů řízení ve výši 20 739 640 Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou se žalobce domáhal úhrady částky 805 473 523 Kč s příslušenstvím. Dle žalobního tvrzení vyhlásil žalovaný dne 13.10.2008 veřejnou zakázku ČEZ 10246/08-OAE na dodávku silové elektřiny na období roku 2009,2010 a 2011. Předmětem veřejné zakázky byl výběr dodavatele silové elektřiny pro elektrickou trakci na hladině VVN a VN, distribuční odběry na hladině VN a distribuční odběry na hladině NN. Z článku VII., dodávací dokumentace veřejné zakázky vyplývá, že celkový objem žalovaný poptávaného množství elektřiny pro elektrickou trakci na hladině VVN a VN činil pro rok 2020 1 308 770 MWh. Na základě výše uvedené výzvy předložil žalobce dne 07.11.2008 nabídku na dodávku elektřiny pro odběrná místa žalovaného. Žalovaný se žalobcem jako vítězem daného řízení uzavřel dne 19.12.2008 smlouvu Trakce 2010 na dodávku elektřiny ze sítí VVN a VN, dne 31.07.2009 uzavřel žalobce a žalovaný dodatek č. 1 ke smlouvě Trakce 2010, jehož předmětem bylo stanovení způsobu elektronické fakturace dodávek elektřiny.
2. Dopisem ze dne 13.10.2010, zn. 2677/09-SŽE-Ř požádal žalovaný o prodloužení termínu upřesnění množství odběru elektřiny, elektrické trakce s odkazem na ust. článku IV., odst. 2 smlouvy Trakce 2010. Žalobce této žádosti vyhověl. Následně žalovaný dopisem, č.j. 2787/09-SŽE-Ř, ze dne 30.10.2009 požádal o další prodloužení termínu upřesnění ročního množství odběru elektřiny, žalobce i této žádosti vyhověl a prodloužil žalovanému termín do 05.11.2009. Dne 05.11.2009 obdržel žalobce dopis, č.j. 2840-09/SŽE-Ř, ve kterém žalovaný oznámil žalobci, že s odkazem na článek IV., odst. 2 smlouvy Trakce 2010, upřesňuje roční množství odběru elektřiny na 22 000 MWh. Žalobce dopisem ze dne 10.11.2009 uvedl, že neakceptuje upřesněné množství ročního odběru elektřiny pro rok 2010 a považuje sjednané množství elektřiny tak, jak vyplývá z ust. článku IV., odst. 1 písm. c) smlouvy Trakce 2010. Žalovaný dopisem ze dne 19.11.2009, č.j. 59489-09/KNTI potvrdil předchozí dopis ze dne 05.11.2009 s tím, že jako upřesnění ročního objemu množství elektřiny k odběru stanovuje 22 000 MWh. Dne 18.12.2009 doručil žalobce žalovanému dopis, ve kterém mu oznámil, že s ohledem na vůli žalovaného odebrat elektřinu pouze v objemu 22 000 MWh, na místo slíbeného množství, nebude pro něj nadále rezervovat kapacity pro elektřinu v objemu 1 280 770 MWh a v souladu s povinností počítat si tak, aby minimalizoval škodu, jejíž vznik mu v souvislosti s jednáním žalovaného bezprostředně hrozí, bude realizovat její náhradní prodej na příslušném trhu.
3. Žalovaný porušil povinnost odebrat elektrickou energii dle smlouvy Trakce 2010. Předmětem smlouvy Trakce 2010 byl závazek žalobce dodávat žalovanému elektřinu ve sjednaném množství a výkonu a tomu odpovídal závazek žalovaného odebrat sjednané množství elektřiny v odběrném místě podle podmínek smlouvy a uhradit žalobci řádně a včas dohodnutou platbu za dodávku elektřiny. Sjednané množství elektřiny na období roku 2010 činilo 1 308 770 MWh. Žalovaný svým faktickým jednáním a záměrem, který opakovaně potvrdil i ve svých dopisech i na obchodních schůzkách se žalobcem, odmítl splnit svoje povinnosti a dal nad vší pochybnost najevo svůj záměr, nepskytnout potřebnou součinnost k odběru sjednaného množství energie.
4. V souvislosti s jednáním žalovaného vznikla žalobci škoda. Žalobce v rámci zajištění plnění svých povinností dle smlouvy Trakce 2010 si závazně objednal u společnosti ČEZ a.s., dodávku elektřiny pro období od 01.01.2010 do 13.12.2010, o objemu 1 553 106 MWh, za účelem prodeje této dodávky žalovanému. Vzhledem k jednání žalovaného, že žalovaný

nemá úmysl odebrat převážnou část odběru elektrické energie, k jehož objemu se zavázal, byl žalobce vzhledem ke své povinnosti předcházet škodám a rovněž vzhledem k povaze elektrické energie jako komodity, kterou nelze skladovat, nucen odříci odebrání elektřiny a realizovat náhradní obchod se společností ČEZ a.s. Tento náhradní obchod spočíval ve změně závazné objednávky elektrické energie, tedy snížení o 1 253 401 MWh. Hodnota předmětného objemu elektrické energie činila v době jeho závazného objednání žalobcem částku 2.262.288.612,-Kč. V mezidobí došlo ke změně ceny elektrické energie a v okamžiku, kdy byl žalobce v důsledku jednání žalovaného nucen odříct oběr předmětného objemu energie od společnosti ČEZ a.s., a realizovat náhradní obchod, činila jeho hodnota 1.456.815.089,-Kč. Rozdíl mezi částkou 2.226.288.612,-Kč a částkou 1.456.815.089,-Kč představuje škodu, která žalobci v důsledku jednání žalovaného vznikla, neboť byl povinen tuto částku uhradit společnosti ČEZ a.s. Náhradní obchod byl realizován za cenových podmínek, odpovídající ceně elektrické energie na trhu v daném okamžiku. To, že cena elektrické energie, sjednaná v konfirmaci dílčí smlouvy ze dne 14.11.2008, uzavřená mezi žalobcem a společností ČEZ a.s., a cena uvedená ve vyčíslení ztráty vzniklé neodebráním smlouveného množství elektřiny, která je přílohou dohody o narovnání, uzavřené dne 30.12.2009 mezi žalobcem a společností ČEZ a.s., odpovídá cenové hladině obchodu se standardizovanými velkoobchodními produkty, uskutečněných na energetické burze, bylo potvrzeno ve znaleckém posudku č. 104-04/2013, ze dne 24.04.2013, vypracovaného společností PricewaterhouseCoopers Česká republika, s.r.o.

5. Škodu vyúčtovanou společností ČEZ a.s., dne 07.10.2010, fakturou č. 99061129426, v částce 45.453.523,-Kč, uhradil žalobce dne 15.01.2010. Škodu, vyúčtovanou společností ČEZ a.s., fakturou č. 9906129427, v částce 400.000.000, uhradil žalobce dne 15.02.2010.
6. K námitce žalovaného, že žalovaný neporušil smlouvy Trakce 2010 vzhledem k tomu, že postupoval v souladu se smluvními podmínkami uvedenými v článku IV odst. 2 smlouvy Trakce 2010 a upřesnil předmět plnění žalobce uvedl, že jakákoliv změna množství nemá oporu ve smlouvě, a byla by navíc v rozporu se zákonem. Žalovaný argumentuje institutem odchylky na základě ustanovení § 2 odst. 2 písm. a) bodu 7 EnZ, a úpravě odpovědnosti za ni v ustanovení § 20 odst. 2 písm. a) a b) EnZ, z čehož dovozuje, že žalobce měl předpokládat, že odebrání energie v plném rozsahu nemusí dojít. Institut odchylky slouží k tomu, aby účastníci trhu s elektřinou udržovali rovnováhu mezi odběrem z elektrizační soustavy, a dodávkou do ní. Odchylky vznikají v důsledku nesouladu mezi smluvně zajištěnými a skutečně realizovanými dodávkami a odběry prostřednictvím soustavy v určitém časovém úseku, kdy mohou mít kladný i záporný charakter. Odchylka mohla mít relevanci jen tehdy, pokud jde o realizovanou dodávku. Množství, které žalovaný deklaroval, že neodebere, je množstvím, na něž se ustanovení o odchylce nemůže vztahovat. Argumentace, týkající se tolerančního pásma dle smlouvy, kde možnost odchylky ve výši plus mínus 15% upravuje, se týká též reálně odebraného množství.
7. Vzhledem k tomu, že v zadávací dokumentaci veřejné zakázky možnost neomezeného upřesnění nebyla uvedena, je takové upřesnění nutné považovat za podstatnou změnu veřejné zakázky, tj. její nové zadání, resp. podstatnou změnu smlouvy Trakce 2010. Možnost neomezeného upřesnění skutečného odběru elektrické energie znamená jasnou hospodářskou nerovnováhu smlouvy Trakce 2010.

8. Žalobce uzavřel smlouvu Trakci 2010 s ohledem na zadávací dokumentaci s vědomím toho, že upřesnění se vztahuje k výběrovému, odběrovému diagramu, nikoli neomezené možnosti měnit směrem nahoru a dolů množství nasmlouvané elektrické energie. Žalobce by smlouvu, která by umožnila žalovanému fakticky neodebrat od žalobce žádnou elektrickou energii, nikdy neuzavřel. Snížit nasmlouvané množství o 98 % je nutné považovat za podstatnou změnu veřejné zakázky. Pokud by takto odebrané množství, bylo takto nízké, případně by bylo možné, jí takto snížit, byla by nabídková cena vyšší. Upřesnění naplnilo znaky podstatné změny veřejné zakázky a je v rozporu s rozhodnutím ESD, sp. zn. C-454/2006, z 16.06.2008.
9. Žalobce k tvrzení žalovaného o existenci okolností, vylučující odpovědnost dle ust. § 374 obch. zákoníku, žalobce uvedl, že vyloučení odpovědnosti žalovaného za škodu dle uvedeného ust. není na místě. Novela energetického zákona v kombinaci se společností ČD neměla na možnost žalovaného splnit svou povinnost ze smlouvy žádný vliv, a jde výhradně k tíži žalovaného, že neměl zajištěn odběr elektrické energie, kterou měl dle smlouvy povinnost odebrat. Žalovaný jako provozovatel drah ve smyslu ust. § 22 odst. 1 zákona o drahách, byl povinen zajistit dopravcům přístup ke službám poskytovaných provozovatelem dráhy tím způsobem, který vylučuje zvýhodnění některých z dopravců, přičemž jedna ze služeb je dodávka trakčního proudu. Z této úpravy vyplývá, že poskytování dodávky elektrického proudu je zákonná povinnost provozovatele dráhy. Žalovaný na základě okolností nastalých v roce 2009 neměl povinnost se výše uvedené povinnosti zprostit nebo jejím plněním pověřit společnost České dráhy a.s. Připojením Českých drah do LDSŽ a jí prováděné dodávky trakčního proudu, proto nemohou být považovány za jednání činěné po právu. Postupem žalovaného tak došlo k nepřipustnému plnění veřejnoprávní povinnosti ze strany ČD. Dle ustanovení § 22 odst. 1 písm. g) ZoD znělo: Provozovatel dráhy je povinen zajistit dopravcům přístup ke službám, poskytovaným provozovatelem dráhy způsobem, který vylučuje zvýhodnění některého z dopravců. Rozsah služeb, poskytovaný provozovatelem dráhy, stanoví prováděcí právní předpis. Odborná literatura k ZoD uvádí, že se jedná o předpis veřejného práva. Předmětné ustanovení je kogentní. Podle ustanovení § 5 odst. 1 písm. a) prováděcí vyhlášky je dodávka trakčního proudu doplňkovou službou. Možnost poskytování služeb prostřednictvím jiného dodavatele se vztahuje na služby pomocné, nikoliv na služby doplňkové. Poskytování dodávky trakčního proudu jako doplňkových služeb lze řadit pod výkon veřejné zprávy nevrchnostenskou formou činnosti, kdy výhradně žalovaný měl dle ZoD a vyhlášky tuto povinnost vykonávat, a není oprávněn ji na kohokoliv delegovat. Veřejnoprávní charakter povinnosti je doložen také tím, že poskytování dodávek trakčního proudu provozovatelem dráhy nelze označit za podnikání nebo živnost. Postupem žalovaného tak došlo k nepřipustnému plnění veřejnoprávní povinnosti ze strany ČD.
10. Licence udělená žalovanému před novelizací energetického zákona nezahrnovala provozování distribuční soustavy na vedení či zařízení o napětí 25 kW. Předmětná novela, která do zákonné definice distribuční soustavy napět'ovou hladinu 25 kW, doplnila, představovala možnost, aby žalovaný požádal o rozšíření své licence pro distribuci elektřiny na vedení a zařízení, na vedení o napět'ové hladině 25 kW. Žalovaný o rozšíření své licence pro distribuci elektřiny na vedení a zařízení o napět'ové hladině 25 kW, nepožádal a k rozšíření licence pro distribuci elektřiny na této napět'ové hladině nedošlo.

11. Pokud žalovaný zřídil virtuální odběrná místa Českým drahám, mohl tak učinit pouze na hraně odběrného zařízení (trakční soustavy) a lokální distribuční soustavy žalovaného, k níž odběrné zařízení připojil. Místem připojení se tak měly stát výstupní svorky trafostanic 110 kW/27 kW, které však mají napět'ovou hladinu 27 kW. Distribuce elektřiny v napět'ové hladině 27 kW není přípustná, neboť tato napět'ová hladina nemůže být součástí distribuční soustavy ve smyslu energetického zákona a k připojení Českých drah lokální distribuční soustavy žalovaným nemělo nikdy dojít, neboť k takovému připojení žalovaný nebyl oprávněn.
12. Licence udělená žalovanému před předmětnou novelizací energetického zákona nezahrnovala provozování distribuční soustavy na vedení či zařízení o napětí 25 kW. Po předmětné novele, která do definice distribuční soustavy napět'ovou hladinu 25 kW doplnila, zde byla možnost, aby žalovaný požádal o rozšíření své licence pro distribuci elektřiny na vedení a zařízení o napět'ové hladině 25 kW. Žalovaný o takové rozšíření nepožádal a licence o napět'ovou hladinu 25 kW nikdy rozšířená nebyla.
13. Dle odborného závěru Energetického regulačního úřadu jestliže je určité zařízení nebo vedení zahrnuto v licenci, pak je na tomto zařízení možná distribuce jako výkon podnikatelské činnosti na základě licence bez ohledu na to, na jaké napět'ové hladině k této distribuci elektřiny dochází. Dle ERÚ mohlo docházet k distribuci elektřiny ze strany žalovaného na prakticky jakékoliv napět'ové hladině již před novelou, jestliže v licenci žalovaného bylo obsaženo zařízení, které by distribuci na této napět'ové hladině zahrnovalo. Ve světle tohoto závěru ERÚ lze dospět k závěru, že ke zřízení virtuálních odběrových míst mohlo dojít kdykoliv před účinností novely, jestliže to zařízení a vedení obsažené v licenci žalovaného umožňovalo. Stanovisko ERÚ potvrzuje závěr žalobce, že na základě novely EnZ nedošlo ke změně, která by měla vliv na tvrzenou povinnost připojit České dráhy.
14. Žalobce uvedl, že k připojení ČD distribuční soustavě došlo na základě volního jednání žalovaného. Žalovaný jednal proaktivně navzdory tomu, že si musel být vědom, že tímto postupem mu bude technicky znemožněno plnit své smluvní závazky vůči žalobci. Žalovaný na místo toho, aby se snažil vzniku překážky plnění svých smluvních závazků vůči žalobci zabránit, sám ke vzniku této překážky aktivně a vědomě přispěl. Dle ust. § 28 odst. 1 energetického zákona může požádat o připojení pouze ten, kdo se v čase připojení nachází v pozici zákazníka. Žalovaný jednal způsobem, jímž umožnil společnosti České dráhy, dostat se do pozice zákazníka s jeho odběrným místem. Žalovaný u OTE zaregistroval síť LDSŽ uvnitř napájecích stanic pro elektrickou trakci. Tato skutečnost vyplývá z dopisu žalovaného ze dne 07.12.2009. Žalovaný tak na základě své vlastní vůle aktivně zřídil, tzn. trakční distribuční soustavu. Následně žalovaný zřídil odběrná místa společnosti ČD. Energetický zákon, jako jednu z povinností k podání žádosti o připojení distribuční soustavy, požaduje, aby zákazník měl k připojení souhlas vlastníka dotčené nemovitosti (§ 28 odst. 1 písm. a) EZ). Železniční dopravní cesta je majetkem České republiky, jehož správou je ze zákona pověřen žalovaný. Z toho plyne, že pokud by se chtěl kdokoli připojit k distribuční soustavě provozované žalovaným, pak by k takovému připojení potřeboval výslovný souhlas žalovaného z pozice vlastníka předmětných nemovitostí. Pokud žalovaný takový souhlas udělil, tak je to volní jednání žalovaného, nebo ČD připojil k LDSŽ bez splnění zákonných podmínek, což učinil opět zcela o své vůli.

15. O součinnosti žalovaného směřující k možným připojením ČD, svědčí časová souslednost jednotlivých kroků ČD a žalovaného. České dráhy požádaly o připojení k LDSŽ 15.09.2009, v té době odběrná místa ČD neexistovala, ČD nebyl zákazníkem ve smyslu energetického zákona. Žalovaný dobrovolně vstoupil k jednání s ERÚ s cílem nalézt způsob, jak připojení ČD umožnit. Následně byla v návaznosti na výsledky jednání s ERÚ řízena žalovaným virtuální odběrná místa pro ČD a tato místa byla žalovaným zaregistrována u operátora trhu a následně 08.12.2009 byly uzavřeny smlouvy o připojení ČD. Aktivní součinnost a spolupráce žalovaného s ČD za účelem dosažení možnosti připojení ČD k LDSŽ vylučuje závěr o tom, že přepážka k plnění smluvních povinností žalovaného vznikla nezávisle na jeho vůli.
16. K výši škody žalobce uvedl, že žalobci byla způsobena škoda ve výši 805.473.523,-Kč. V řízení byl prokázán vznik i výše této škody. Z hlediska výše škody je ustanovení článku IV., odst. 2 smlouvy Trakce 2010 zcela irelevantní.
17. Toleranční odchylka, která je vymezena v článku V., smlouvy Trakce 2010 „představuje možnost faktické odchylky žalovaného při samotné spotřebě elektrické energie. Každá z uvedených smluvních institucí nachází uplatnění v jiné fázi realizace kontraktu. Pokud by mělo být sjednané roční množství elektřiny jakkoli upraveno, mohlo k tomu dojít jedině na základě dohody smluvních stran. Jakákoli podstatná změna smlouvy byla zároveň vyloučena zákonnou úpravou zadávání veřejných zakázek. Námitku týkající se zákazu měnit sjednané množství elektřiny dle právní úpravy veřejných zakázek uvedl žalobce ve vyjádření ze dne 7.5.2013, které předcházelo rozhodnutí dovolacího soudu ze dne 10.8.2017.
18. Žalobce splnil prevenční povinnost. O hrozícím neodebrání elektřiny se žalovaný dozvěděl z dopisu Ing. R. V. z 05.11.2009. V rámci jednání, konaného dne 19.11.2009 došlo ze strany žalovaného k potvrzení záměru, v roce 2010 zakoupenou elektřinu neodebrat. Ke zjištění a posouzení možnosti žalobce nastalou situace řešit, bylo třeba věnovat dostatečný čas k projednání a schválení uvnitř společnosti, uvedená časová prodleva zcela odpovídala kladeným zákonným nárokům, jedná se o přiměřenou dobu. Jednání mezi žalobcem a žalovaným byla ukončena dopisem žalobce ze dne 18.12.2009. Dne 21.12.2009 oznámil žalobce společnosti ČEZ a.s., že elektřinu neodebere a inicioval následně provedený náhradní obchod.
19. Žalobce v řízení označil za nesporné, že žalovaný dlužnou pohledávku, včetně úroků z prodlení, ve dnech 25.05.2015 a 28.05.2015 uhradil. Žalobce částku 805.473.523,-Kč uhradil žalovanému zpět 09.10.2019.
20. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby v plném rozsahu. Žalovaný uvedl, že je nesporné, že mezi žalobcem a žalovaným byla dne 19.12.2008 uzavřena smlouva na dodávku elektřiny v síti VVN a VN, Trakce 2010. Tato smlouva byla uzavřena na základě zadávacího řízení dle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách. Žalovaný jako zadavatel vypisoval veřejnou zakázku s názvem „Dodávka silové elektřiny pro SŽDC na období 2009, 2010 a 2011“.

21. Žalovaný namítl, že ze strany žalovaného nedošlo k žádnému porušení povinnosti, vyplývající ze smlouvy Trakce 2010 a nedopustil se žádného protiprávního jednání, které bylo v rozporu se smlouvou. Žalovaný uvedl, že v souladu se článkem IV., odst. 2 smlouvy, dopisem ze dne 05.11.2009 upřesnil množství ročního odběru elektřiny. Ve smlouvě Trakce 2010 bylo uvedeno pouze odhadnuté a předpokládané množství elektrické energie, které žalovaný odebere. Ve smlouvě byla zakotvena možnost žalovaného, aby celkově roční množství elektrické energie mohl upřesnit v návaznosti na požadavky jednotlivých dopravců, pro které byla elektrická energie určena. Zakotvení této možnosti řešilo situaci, kdy žalovaný v době podpisu smlouvy nemohl mít k dispozici informace dopravců o odběrech elektřiny pro rok 2010.
22. Rozsah možného upřesnění ročního množství elektrické energie ve smlouvě Trakce 2010, není nijak limitováno, ustanovení o 5% odchylce obsažené v obchodním zákoníku, vztahující se úpravě kupních smluv se zde neaplikuje, neboť mezi smluvními stranami došlo k jeho vyloučení. Žalobci muselo být zřejmé podle účelu, s jakým byla smlouva Trakce 2010 uzavřena, že rozsah upřesnění se bude řídit jenom a pouze tím, v jakém rozsahu budou dopravci elektrickou energií pro příslušné období od žalovaného skutečně požadovat, a na rozsah tohoto požadavku ze strany dopravců nemůže mít žalovaný žádný vliv.
23. K závaznému pokynu dovolacího soudu, obsaženého v rozsudku Nejvyššího soudu, sp. zn. 32 Cdo 3646/2015-680, ze dne 10.08.2017, který uložil obecným soudům, aby v případě, pokud by shledaly, že liberační důvod není dán, zkoumaly otázku posouzení výše škody, zejména pak s přihlédnutím k významům práva na upřesnění objemu elektřiny, sjednaného v článku IV., odst. 2 smlouvy, žalovaný uvedl, že z uplatnění práva na upřesnění souvisí i zakotvená možnost uplatnění odchylky dle článku V., odst. 1 písm. b) smlouvy. Ustanovení upřesnění by mělo být vykládáno dle výkladových pravidel ve smyslu § 266 obch. zák., na základě smlouvy Trakce 2009 došlo k modifikaci celého objemu dodané silové elektřiny proti objemu sjednané ve smlouvě v rozsahu cca 10 % a tento postup byl ze strany žalobce akceptován, z toho lze dospět k závěru, že upřesnění provedené na základě smlouvy Trakce 2010 bylo možné a žalobce není oprávněn požadovat škodu v rozsahu, v jakém žalovaná neodebrala elektřinu ještě v limitu tohoto přípustného smluvního upřesnění.
24. Žalovaný namítl, že z důvodu z okolností vylučující odpovědnost za škodu vyčíslenou žalobcem, neodpovídá. Za okolnost vylučující odpovědnost dle ust. § 374 obch. zák. považuje žalovaný změnu energetického zákona, provedenou zákonem č. 158/2009 Sb., který nabyl účinnosti dne 04.07.2009, ve spojení s rozhodnutím dopravcem České dráhy a.s., využít této změny energetického zákona a požádat u žalovaného o připojení k distribuční soustavě a sobě i ostatním dopravcům zajišťovat trakčně elektrickou energii samostatně. Novela energetického zákona obsahovala ust. § 2 odst. 2 písm. a), bod 2, kdy byla doplněna napěťová hladina 25 kW a novelizované znění ust. § 3 odst. 3 energetického zákona, omezilo rozúčtování nákladů za odběr elektřiny pouze do napětí 52 kW, včetně. Změna výše uvedených ustanovení v návaznosti na ust. § 25, odst. 11, písm. a) energetického zákona zapříčinila razantní změnu postavení žalovaného a tudíž zcela neočekávanou změnu celkové situace. Platná právní a účinná úprava v době podpisu smlouvy Trakce 2010 neumožňovala jinému subjektu, než žalovanému, dodávat trakční elektrickou energii pro dopravce. Tato situace se změnila v důsledku nabytí účinnosti

novely energetického zákona ze dne 04.07.2009. Trakční vedení vykazovalo v době uzavření smlouvy Trakce 2010 jiné hodnoty (jiné napěťové hladiny, než které obsahuje ust. definici distribuční soustavy). Ust. § 2 odst. 2 písm. a), bod 2 obsahuje definici distribuční soustavy a pod pojmem distribuční soustava byla doplněna napěťová hladina 25 kW pro trakční soustavu střídavou a 22 kW pro stejnosměrnou trakční soustavu. Současně byl novelizován § 3 odst. 3 energetického zákona, kde bylo uvedeno omezení použití rozúčtování pouze do napětí 52 kW, včetně. Jelikož byly splněny podmínky, vztahovalo se na žalovaného ust. § 25 odst. 1, písm. a) energetického zákona, které ukládá provozovateli distribuční soustavy povinnost připojit k distribuční soustavě každého a umožnit distribuci elektřiny každému, kdo o to požádá. Této možnosti využil dopravce České dráhy a.s., dopisem ze dne 05.11.2009. č.j. 147/2009-KL/2 požádal o připojení k distribuční soustavě, žalovaný dále elektrickou trakční energii dopravcům neměl poskytovat, tudíž byl nucel přistoupit k upřesnění ročního množství odběru elektrické energie, které bylo provedeno dne 05.11.2009.

25. Změna energetického zákona nastala nezávisle na vůli žalovaného, vzhledem k tomu, že o změnách zákonů rozhoduje Parlament ČR, žalovaný nebyl účastníkem přípravného řízení. Novela energetického zákona nabyla účinnosti 04.07.2009, tedy více než půl roku po uzavření smlouvy Trakce 2010, tudíž v době vzniku závazků nemohl žalovaný tuto překážku rozumně předvídat. V době podpisu smlouvy Trakce 2010 byla nepředvídatelná i rozhodnutí dopravců, které právě na změnu ustanovení energetického zákona byla navázána.
26. Tato překážka žalovanému bránila možnosti odebrat elektrickou energii o objemu 1 286 770 MWh, vzhledem k tomu, že technická přenosová kapacita sítě trakční proudové soustavy je limitována. Po té, co žalovaný splnil svou povinnost vyhovět žádosti dopravce o připojení odborných zařízení k lokální distribuční soustavě železnice, došlo od termínu připojení, to je od 01.01.2010, k vyčerpání technické přenosové kapacity trakční soustavy a nebylo fakticky možné realizovat kontrakt, uzavřený mezi žalobcem a žalovaným.
27. Žalovaný v době vzniku překážky nebyl v prodlení vzhledem k tomu, že změna energetického zákona, ve spojení s rozhodnutím dopravců, nastalo v roce 2009, smlouva byla uzavřena s účinností od 01.01.2010, od tohoto okamžiku byl žalovaný povinen elektřinu odebírat, takže v roce 2009 nebyl v prodlení s plněním své povinnosti.
28. Změna energetického zákona ani rozhodnutí dopravců nemá s hospodářskými poměry žalovaného jakoukoli souvislost, tudíž překážky nebyly způsobeny hospodářskými poměry žalovaného.
29. Žalovaný uvedl, že časově chronologicky byla dne 19.12.2008 uzavřena smlouva Trakce, od 04.07.2009 byla účinná novela energetického zákona, dne 15.09.2009 ČD podaly žádost žalované o připojení odběrného zařízení v lokální distribuční soustavě železnice, č. ETVN 1 – 8. Dne 27.10.2010 proběhlo z iniciativy ČD jednání mezi žalovanou a ERÚ. Dne 15.11.2010 žalovaná obdržela od ČD dopis, ve kterém žádá uzavření smlouvy o distribuci a připojení k lokální distribuční soustavě. Dne 05.11.2009 žalovaná vyrozuměla žalobce, že nebude možné odebrání energie ve sjednaném množství, jelikož si hlavní zákazník rozmyslel, že bude trakční energii zajišťovat sám. Žalovaná určila upřesnění požadovaného

objemu trakční energie ve smyslu smlouvy Trakce 2010. Dne 08.12.2010 došlo k uzavření 8 smluv připojení k lokální distribuční soustavě mezi ČD a žalovanou. Žalovaný uvedl, že s ohledem na povinnost plynoucího ze zákona energetického takový postup není vyloučen ze zákona o drahách. Dle ust. § 22 zákona o drahách poskytuje provozovatel dráhy služby, rozsah služeb stanoví prováděcí předpis, a to vyhláška č. 351/2004, která definuje doplňkové a pomocné služby. Dle § 4 písm. a) vyhlášky č. 351/2004 bylo na základě uzavřené smlouvy o provozování drážní dopravy provozovatelem dráhy, pokud požadovanou službu nemůže poskytnout jiný dodavatel, má oprávněný dopravce právo na poskytované nebo zprostředkované služby, umožňující využívat elektrické napájecí zařízení pro trakční proud, je-li k dispozici. Nákup silové trakční elektřiny v ustanovení vyhlášky uveden není. Ze znění § 22 zákona o drahách, ve spojení s vyhláškou plyne, že žalovaná byla povinna nějakým způsobem zajistit dodávku trakčního proudu. Dle stanoviska žalovaného to mohla provést i prostřednictvím jiného subjektu. Žalovaná vychází z toho, že byla oprávněna tímto prověřit jiný subjekt a tento subjekt byly ČD, které splňovaly předpoklady k tomu, aby mohly zajišťovat dodávku trakční energie na místo žalovaného.

30. Dodávka trakční energie je činnost, která je spojená s energetickým zákonem. Žalovaná dle znění zákona o drahách vystupuje jako vlastník a provozovatel dráhy, včetně provozování trakčních transformátorů, na jejichž výstupu jsou současně zřízená odběrná místa ČD. Po té, co byla žalovaná povinna připojit ČD k lokální distribuční soustavě podle energetického zákona, se na základě jednání mezi ČD a žalovanou staly ČD na místo žalovaného dodavatelem trakční elektřiny a nově ČD byly oprávněné rozúčtovat nákupy elektřiny. Odběrným místem ČD jsou výstupní svorky transformátorů, které jsou součástí lokální distribuční soustavy provozované žalovanou. V důsledku novely energetického zákona došlo k připojení společnosti ČD a.s., právě na výstupních svorkách trakčních transformátorů jednotlivých TNS (trakčních transformovných a trakčních měničích). Návrh na zřízení odběrných míst pro společnost ČD byl podán žádostí dne 27.10.2009. Co se vlastního technického způsobu připojení společnosti ČD a.s., týče, pak připojení bylo realizováno zřízením virtuálních odběrných míst ČD, která byla zřízena podle schématu. Pojem virtuální znamená, že nebyla osazena fyzickým měřicím zařízením, ale naměřená data byla odvozena z naměřených hodnot na vstupu do napájecí stanice (měřicí soupravy majetku nadřazeného distributora) a odečtením naměřených hodnot z elektroměrů provozovatele LDSŽ na odběrech, které nebyly součástí trakční spotřeby – typicky interní technologická spotřeba žalovaného. Protože po technické stránce není možné, aby k těmto transformátorům byli připojeni dva různí dodavatelé energie, kteří by byli současně schopni provádět rozúčtování, tak po technické stránce nebylo možné, aby k výstupním svorkám byli připojeni dva různí dodavatelé.
31. Vyhláškou č. 76/2017 Sb. ze dne 28.2.2017 došlo ke zrušení vyhlášky č. 351/2004 Sb. o rozsahu služeb poskytovaných provozovatelem dráhy dopravci, která nabyла účinností dne 1.4.2017. Z vyhlášky č. 76/2017 Sb. plyne, že provozovatel dráhy, tedy SŽDC, už nemá povinnost poskytovat dopravcům trakční energii. V příloze 1 vyhlášky č. 76/2017 Sb. v bodě 9 je uvedeno, že provozovatel zajistí, aby dopravce mohl použít dráhu v rozsahu: elektrických zařízení, obsahujících zařízení, které zajišťují napájení elektrických hnacích vozidel včetně trakčních napájení a spínacích stanic trakčního vedení, prostředky dispečerského řízení provozovatele dráhy, drážní elektrická silnoproudá zařízení pro výrobu, přeměnu, zásobování a využití elektrické energie, speciální elektrická zařízení, zařízení pro ochranu. Z této vyhlášky tedy neplyne, že by žalovaná byla povinna zajistit dodávku trakční energie jednotlivým dopravcům. Po technické stránce transformátory

neumožňují ani dnes, aby rozúčtování mohlo provádět více subjektů. Výstupní svorky, umístěné na transformátorech, neumožňují rozdělovat energii na dva dodavatele, ani dvojí měření trakční energie za účelem rozúčtování. Rozúčtování energie tak může v tomto uspořádání provádět jenom jeden subjekt.

32. Žalovaný namítl, že žalobce si musel být vědom toho, že skutečným účelem dodávek souběžně vyjednávaných s žalovaným a společností ČD a.s., měl zajištěné dodávky elektřiny pro závislou trakci a ve vztahu ke stejným hnacím vozidlům závislé trakce. Žalovaný si v průběhu těchto jednání musel být vědom skutečnosti, že pokud dojde k dohodě ohledně dodávek se společností ČD, a.s., nebude žalovaná moci odebrat sjednané množství elektrické energie. Žalobce nereagoval na oznámení žalované ohledně neodebrání sjednaného množství trakční energie v přiměřené lhůtě a nesplnil tak svoji základní prevenční povinnost předcházet vzniku škodám.
33. Ze zadávací dokumentace veřejné zakázky s názvem „Dodávka silové elektřiny pro SŽDC na období 2009-2010-2011“ z 13.10.2008 bylo zjištěno, že žalobce vyhlásil veřejnou zakázku formou jednacího řízení bez uveřejnění podle § 34 zákona č. 137/2006 Sb. Předmětem zakázky byl výběr dodavatele silové elektřiny pro elektrickou trakci na hladině VVN a VN pro distribuční odběry na hladině VN a distribuční odběry na hladině NN na období roku 2009-2011. Pro rok 2010 byl stanoven předpokládaný objem objednávky elektřiny celkem 1 307 770 MWh.
34. Ze seznamu příloh k zadávací dokumentaci bylo zjištěno, že obsahovala přílohu č. 2, skutečný celkový diagram odběru elektřiny elektrické trakce za 1-7/2008, kde bylo uvedeno, že za leden až červenec 2008 bylo odebráno celkem 728 973 MWh a dále poptávka na rok 2009 činila 1 295 800 MWh, na rok 2010 1 308 770 MWh a na rok 2011 1 312 000 MWh.
35. Z rozhodnutí odběru nejvhodnější nabídky ze dne 13.11.2008 bylo zjištěno, že žalovaný na základě posouzení hodnocení nabídek z 10.11.2008 vybral dodávku elektřiny na období roku 2009-2010-2011 nabídku žalobce jako nabídku nejvhodnější.
36. Ze smlouvy na dodávku elektřiny ze sítě VVN a VN SŽDC trakce 2010 ze dne 19.12.2008 bylo zjištěno, že byla uzavřena mezi žalobcem a žalovaným. Předmětem smlouvy je závazek žalobce dodávat žalovanému elektřinu ve sjednaném množství a výkonu do odběrného místa žalovaného a žalovaný se zavazuje odebrat sjednané množství elektřiny podle podmínek smlouvy. V článku IV byl sjednáno, že dodávka bude zahájena dne 1.1.2010, skončena 31.12.2010, sjednaném množství elektřiny na období roku 2010 činí 1 308 770 MWh s tím, že bylo rozděleno na jednotlivé měsíce. Dále článek IV bod 2 obsahuje způsob týdenního sjednávání typu standard s tím, že bylo stanoveno, že zákazník bude sjednávat s obchodníkem týdenní odběrový diagram vždy do 5 dnů před zahájením obchodního týdne, a může upřesnit hodnoty množství elektřiny, sjednaných k odběru v jednotlivých obchodních hodinách týdenního obchodního diagramu maximálně o + - 15% oproti hodnotám množství elektřiny, sjednaných k odběru v jednotlivých obchodních hodinách původního týdenního odběrového diagramu. Další odstavec obsahuje ujednání, že zákazník upřesní roční množství odběru elektřiny do 15. 10. předchozího roku.

37. V článku I – cena – je sjednána cena 2.014,- Kč za MWh, v bodu V.1.b) je sjednán způsob vyhodnocování hodnoty odebraného množství elektřiny. Ve druhé odstavci je uvedeno, že vyhodnocení proběhne podle skutečného odběru s tolerancí $\pm 15\%$ upřesněného množství podle článku IV odst. 1 odst. c). Při nedodržení tolerance ročního množství $\pm 15\%$ zaplatí zákazník za každou odebranou či neodebranou MWh navíc smluvní cenu ve výši 330,- Kč/MWh.
38. Dle článku I. 2 jsou přílohou smlouvy obchodní podmínky dodávky elektřiny, v nichž jsou podrobně upravena vzájemná práva a povinnosti smluvních stran. Dle článku V bod 4 obchodních podmínek dodávky elektřiny, účinných k 31.10.2007, vydaných ČEZ Prodej s.r.o., je každý z účastníků zbaven odpovědnosti za částečné nebo úplné neplnění povinností, daných smlouvou v případech, kdy toto neplnění bylo výsledkem okolností, vylučující odpovědnost, stanovených v § 374 a násl. obchodního zákoníku a podmínek, vyplývajících z energetického zákona. Za okolnost, vylučující odpovědnost, je považována zejména živelná pohroma, válka, revoluce, turistická akce, sabotáž, blokáda, stávka, epidemie, havárie zařízení, sloužící pro distribuci dodávek elektřiny apod.
39. Z dodatku č. 1 ke smlouvě o dodávce elektřiny bylo zjištěno, že byl uzavřen dne 31.7.2009.
40. Z výpisu z obchodního rejstříku bylo zjištěno, že dne 31. 3. 2005 byla zapsána obchodní firma ČEZ Prodej s.r.o. a společníkem této firmy je ČEZ a.s. od 1.10.2007.
41. Ze smlouvy o zajištění komplexní dodávky elektřiny v letech 2009-2012 bylo zjištěno, že byla uzavřena mezi ČEZ Prodej s.r.o. a ČEZ a.s. dne 29.8.2008. Smlouva byla uzavřena na období od 1.1.2009 do 31.12.2012. Předmětem smlouvy byl, mimo jiné, závazek ČEZ a.s. dodávat ČEZ Prodej s.r.o. veškerou dodávku elektřiny, kterou se ČEZ Prodej s.r.o. zavázal dodávat svým konečným zákazníkům ve vazbě na účinné predikce a skutečný odběr ČEZ Prodej s.r.o. V článku č. IV je popsán proces realizace smlouvy a způsob vypořádání, pokud dojde k překročení tolerancí. Přitom v bodě 7 je sjednáno, že obě smluvní strany v případě přečerpaní produktů nebo nedočerpaní produktů vyvolají cenové jednání, a pokud tento obchod bude pro dodavatele ztrátový ve srovnání s cenami na trhu, uhradí odběratel tuto ztrátu.
42. Dle článku V se smluvní strany zavázaly uzavírat dílčí smlouvy na základě standardních obdržených predikovaných odběrových diagramů.
43. V článku XIII je sjednáno, že dle této smlouvy znamená vyšší moc mimořádnou a neodvratitelnou a v době uzavření smlouvy nepředvídatelnou událost nebo okolnost a její bezprostřední následky. Takovouto událostí mohou být zejména živelná pohroma, válka, revoluce, turistická akce, sabotáž, blokáda, požár, generální stávka, epidemie, stejné účinky na plnění smluvních povinností mají změny zákonů nebo právních předpisů České republiky, nebo rozhodnutí orgánů státní správy s přímým dopadem na uzavřenou smlouvu.

44. Z confirmace dílní smlouvy ze dne 14.11.2008 bylo zjištěno, že byla uzavřena mezi dodavatelem ČEZ a.s. a odběratelem ČEZ Prodej s.r.o. Předmětem smlouvy byla závazná objednávka standardních produktů a množství a členěním na BASE produkty a PEAKE produkty v celkovém množství 1 535 106 MWh za celkovou cenu 2.766.650.880,- Kč. Dle smlouvy byly ceny stanoveny dle ceníku z 7.11.2008 s tím, že platnost ceníku byla od 7.11.2008 do 13.11.2008.
45. Z dopisu žalovaného ze dne 13.10.2009 bylo zjištěno, že požádal o prodloužení termínu k upřesnění ročního množství odběru elektřiny dle smlouvy SŽDC trakce 2010 do 30.10.2009.
46. Z dopisu žalobce ze dne 15.10.2010 bylo zjištěno, že žalobce souhlasil s prodloužením termínu do 30.10.2009.
47. Z dopisu žalovaného ze dne 30.10.2009 bylo zjištěno, že požadoval prodloužení termínu k upřesnění ročního množství odběru elektřiny dle smlouvy SŽDC trakce 2010 do 5.11.2009 z důvodu, že jednání s největšími dopravci České dráhy a.s. a ČD Cargo a.s. ve věci odsouhlasení objemu dodávek elektrické trakce pro rok 2010 nebylo uzavřeno.
48. Z dopisu žalobce ze dne 2.11.2009 bylo zjištěno, že žalobce vyhověl žádosti o prodloužení termínu do 5.11.2009.
49. Z dopisu žalovaného ze dne 5.11.2009 bylo zjištěno, že žalovaný uvedl, že v souladu s uzavřenou smlouvou na dodávku elektřiny ze sítí VVN a VN č. SŽDC trakce 2010 upřesňuje podle požadavků dopravců odběr pro rok 2010 na 22 000 MWh.
50. Z pověření č.0686 ze dne 26.1.2009 bylo zjištěno, že generální ředitel žalovaného pověřil Ing R. V. k zastupování státní organizace ve všech věcech a při všech úkonech týkajících se plnění Smlouvy Trakce 2010 ve vztahu k druhému účastníkovi smlouvy a ve vztahu je třetím osobám.
51. Z dopisu žalobce ze dne 10.11.2009 bylo zjištěno, že žalobce toto upřesnění neakceptoval a považuje ho za neplatné. Vyzval ho k řádnému plnění smlouvy a upozornil ho, že bude požadovat škodu, pokud v důsledku neplnění smlouvy žalovaného žalobci vznikne.
52. Z dopisu žalovaného ze dne 19.11.2009 bylo zjištěno, že žalovaný potvrdil, že upřesňuje roční množství elektřiny pro elektrickou trakci na rok 2010 v hodnotě 22 000 MWh. K upřesnění množství elektřiny dochází v důsledku jednání právních subjektů, které využily důsledku změny legislativy zákonných práv k zajištění nákupu elektřiny, a žalovaný tuto skutečnost nemůže žádným způsobem ovlivnit. Upřesněný objem elektrické energie bude využit pro potřebu zajištění provozuschopnosti železniční dopravní cesty, rozdíl mezi množstvím smluvně sjednaným a množstvím upřesněným není odběrem zařízení SŽDC, ale elektrických hnacích vozidel dopravců.

53. Z dopisu žalobce ze dne 18.12.2009 bylo zjištěno, že žalobce uvedl, že s ohledem na skutečnost, že žalovaný projevil vůli odebrat pouze 22 000 MWh elektřiny žalobce oznamuje, že elektřinu v objemu 1 286 770 MWh nerezervuje pro žalovaného a bude realizovat její náhradní prodej na příslušném trhu.
54. Z dopisu žalobce ze dne 22.12.2009 bylo zjištěno, že žalobce vyzval žalovaného k osobnímu setkání.
55. Z dopisu žalobce ze dne 1.3.2010 bylo zjištěno, že žalobce uvedl, že mu vznikla škoda, spočívající v rozdílu mezi částkou, za níž žalobce množství energie zajistil a částkou, kterou obdržel realizací náhradního prodeje ve výši 800.473.523,- Kč. Žalobce požadoval úhradu částky 800.473.523,- Kč do 14 dnů od doručení výzvy.
56. Z dopisu žalovaného ze dne 15.3.2010 č.j. 14167/10KNT bylo zjištěno, že žalobce požadoval konkrétní údaje, na jejichž základě mělo dojít ke vzniku škody. Žalovaný uvedl, že žádné ustanovení smlouvy Trakce 2010 neporušil a roční množství odběru bylo řádně, v souladu se smluvním ujednáním, specifikováno a to v důsledku změny energetického zákona, tudíž překážky, která nastala nezávisle na vůli žalovaného.
57. Z dopisu žalobce ze dne 21.12.2009, adresovaného ČEZ a.s., bylo zjištěno, že žalobce oznámil, že je nucen odříci odebrání elektřiny pro období od 1.1.2010 do 31.12.2010 v celkovém ročním objemu ve výši 1 253 401 MWh a v hodnotě 2.262.288.612,- Kč, které ČEZ a.s. měl dodat na základě konfirmace dílčí smlouvy ze dne 14.11.2008. Důvodem je oznámení, že Správa železniční dopravní cesty s.o. neodebere v předmětném období původní sjednaný objem elektřiny od společnosti ČEZ Prodej s.r.o.
58. Z vyčíslení ztráty, vzniklé neodebráním smluveného množství elektřiny ze dne 22.12.2009, podepsané jak dodavatelem, tak odběratelem, bylo zjištěno, že odběratel ČEZ Prodej s.r.o. vrací závazně standardní produkty ve stanoveném množství členění a za stanovené ceny, celkové neodebrané množství standardních produktů je 1 253 401 MWh a celková ztráta činí částku 805.473.523,- Kč.
59. Z dohody o narovnání ze dne 30.12.2009 bylo zjištěno, že byla uzavřena mezi ČEZ a.s. a ČEZ Prodej s.r.o. Ze smlouvy bylo zjištěno, že smlouva byla uzavřena vzhledem k tomu, že dle smlouvy o zajištění komplexní dodávky elektřiny v době 2009-2012 a konfirmace dílčí smlouvy ze dne 14.11.2008, ČEZ Prodej s.r.o. objednal dodávku elektřiny na rok 2010 v objemu 1 535 106 MWh za účelem prodeje této dodávky Správě železniční dopravní cesty s.o. SŽDC oznámila ČEZ Prodej s.r.o., že v roce 2010 neodebere elektřinu v objemu 1 253 401 MWh, následkem čehož neodebere elektřinu v tomto objemu ani společnost ČEZ Prodej s.r.o. od společnosti ČEZ a.s. ČEZ Prodej s.r.o. a ČEZ a.s. uzavírají dohodu, na základě které dojde k náhradě škody, vzniklé společnosti ČEZ a.s. Pořizovací hodnota elektřiny v objemu 1 253 400 MWh činila v době uzavření dílčí smlouvy částku 2.262.288.612,- Kč. Současná tržní hodnota tohoto objemu elektřiny činí 1.456.815.089,- Kč, rozdíl tudíž činí částku 815.473.523,- Kč, které se ČEZ Prodej s.r.o. zavazuje jako škodu uhradit společnosti ČEZ a.s. ve dvou splátkách.

60. Z faktury č. 9906129427 ze dne 7.1.2010 bylo zjištěno, že ČEZ a.s. vyúčtoval ČEZ Prodej s.r.o. náhradu škody v částce 400.000.000,- Kč. Z výpisu z účtu ČEZ Prodej s.r.o. ze dne 15.2.2010, vedeného u Komerční banky a.s., bylo zjištěno, že byla z účtu odepsána částka 400.000.000,- Kč ve prospěch ČEZ a.s., s variabilním symbolem 9906129427.
61. Z faktury č. 9906129426 ze dne 7.1.2010 bylo zjištěno, že ČEZ a.s. vyúčtoval náhradu škody v částce 405.473.523,- Kč. Z výpisu z účtu žalobce ze dne 15.1.2010 bylo zjištěno, že z účtu byla odepsána částka 405.473.523,- Kč ve prospěch ČEZ a.s. s variabilním symbolem 9906129426.
62. Ze znaleckého posudku č. 104-04/2013 ze dne 24.4.2013 znaleckého ústavu Pricewaterhousecoopers Česká republika s.r.o. a výsledkem zpracovatele znaleckého posudku Ing. Michala Kohoutka, bylo zjištěno, že cena při objednání od ČEZ ve výši 2.262.288.612,- Kč odpovídala cenám tržním a shoduje se s cenami, uvedenými v confirmaci, a cena při zrušení objednávky ve výši 1.456.815.089,- Kč odpovídala součtu cen vypořádání dílčích produktů, shoduje se s cenami podle tehdy platného ceníku ČEZ a.s. a odpovídala cenám tržním.
63. Z dopisu Power Exchange Central Europe ze dne 14.1.2013 bylo zjištěno, že odpověď na otázku, zda cenová úroveň obchodů společnosti ČEZ Prodej s.r.o. odpovídá cenové úrovni obchodů, realizovaných na burzovní platformě, organizované společností Power Exchange Central Europe a.s. dle autora dopisu obchod, který proběhl za ceny dle confirmace mezi společnostmi ČEZ a.s. a ČEZ Prodej s.r.o., odpovídal velkoobchodním cenám se standardizovanými produkty s elektrickou energií, platných v období od 7. do 13. listopadu 2008, a ceny z přílohy č. 2 dopisu „Vyčíslení ztráty z důvodu neodebrání elektrické energie mezi společnostmi ČEZ a.s. a ČEZ Prodej s.r.o.“, odpovídají cenové úrovni standardizovaných produktů na burzovním trhu, platné dne 22.12.2009 s tím, že k datu 22.12.2009 činil kurz EUR/ČZK 26,265.
64. Ze smlouvy ze dne 9.12.2009, uzavřené mezi ČEZ Prodej s.r.o. a České dráhy a.s., bylo zjištěno, že předmětem smlouvy je dodávka elektřiny na období od 1.1.2010 do 30.6.2010 v množství 574 800 MWh v ceně 1.198,- Kč/MWh.
65. Ze smlouvy na dodávku elektřiny ze sítí VNN a VN, uzavřené mezi ČEZ Prodej s.r.o. a České dráhy a.s. dne 28.6.2010, bylo zjištěno, že předmětem smlouvy byl závazek dodat elektřinu v období od 1.7.2010 do 31.12.2011, přičemž sjednané množství elektřiny za období od 1.7.2010 do 31.12.2010 činilo 584 400 MWh a cena za 1 MWh byla sjednána ve výši 1.414,- Kč.
66. Ze smlouvy na dodávku elektřiny pro elektrickou trakci, č. smlouvy 1/2009 ETCD, ze dne 15.4.2009 bylo zjištěno, že byla uzavřena mezi Správou železniční dopravní cesty s.o. a České dráhy a.s. Předmětem smlouvy byl závazek dodavatele Správy železniční dopravní cesty s.o. dodávat elektřinu ve sjednaném množství do odběrných míst Českým drahám a.s.

67. Ze smlouvy na dodávku elektřiny ze sítě VNV a VN SŽDC Trakce 2009 bylo zjištěno, že byla uzavřena dne 19.12.2008 mezi ČEZ Prodej s.r.o. a Správou železniční dopravní cesty s.o.. Předmětem smlouvy byla dodávka elektřiny na období roku 2009 v rozsahu 1 295 800 MWh.
68. Ze smlouvy SŽDC Trakce 2008 bylo zjištěno, že byla uzavřena mezi obchodníkem ČEZ Prodej s.r.o. a zákazníkem Správa železniční dopravní cesty s.o. dne 17.12.2007. Předmětem smlouvy byla dodávka elektřiny na období roku 2008 v rozsahu 1 200 000 MWh.
69. Ze smlouvy č. 001/2009, uzavřené dne 30.6.2009 mezi Správou železniční dopravní cesty s.o. a České dráhy a.s., bylo zjištěno, že předmětem smlouvy byla úprava vzájemných práv a povinností smluvních stran při provozování drážní dopravy na celostátní dráze a regionálních drahách, provozovaných provozovatelem Správa železniční dopravní cesty s.o.
70. Z protokolu č. 010103909 Státní energetické inspekce ze dne 18.9.2009 bylo zjištěno, že byla provedena kontrola dodržování zákona č. 458/2000 Sb. ve společnosti Správa železniční dopravní cesty s.o. s tím, že kontrolovaná osoba je držitelem licence na distribuci elektřiny č. 120605086 a licence na obchod s elektřinou č. 140705577. Kontrolovaná osoba je na územní trakce koncovým zákazníkem a není možné v tomto případě aplikovat vlastní ceny za dopravu elektřiny na sběrač vozidla. Odvedená kontrola vybraných účetních dokladů nezjistila rozdíl za nakoupenou a přeúčtovanou cenu elektřiny za uplynulé období roku 2009 odběratelům elektrické trakce.
71. Z cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 7/2009 ze dne 25.11.2009 bylo zjištěno, že obsahuje cenové rozhodnutí o cenách elektřiny a souvisejících služeb s účinností od 1.1.2010.
72. Z databáze Energetického regulačního úřadu bylo zjištěno, že Správa železniční dopravní cesty s.o. je držitelem licence č. 120605086 na distribuci elektřiny.
73. Z dopisu Energetického regulačního úřadu ze dne 27.7.2006 č.j. 02692-2/2006-R, adresovaného Českým drahám a.s., bylo zjištěno, že k názoru, dle kterého by pro distribuci elektřiny mělo být využíváno železniční trakční vedení, trakční vedení, resp. jeho část, vykazuje jiné hodnoty, než které obsahuje definice distribuční soustavy § 2 odst. 2 písmeno a) bod 2 energetického zákona. Z toho je patrné, že zákonodárce neuvažoval se začleněním drážních zařízení do distribuční soustavy. Z těchto důvodů zastává Energetický regulační úřad stanovisko, podle kterého je trakční vedení drážním zařízením a nelze jej začlenit mezi distribuční soustavy v rámci působnosti energetického zákona, a proto také nelze na takto vymezené drážní zařízení udělit licenci pro distribuci elektřiny.
74. Ze zápisu z jednání ze dne 27.10.2009 bylo zjištěno, že jednání se zúčastnil zástupce Energetického regulačního úřadu, zástupce SŽDC, kteří předložili návrh na zřízení odběrných míst elektrické trakce na hladině VN (27kW a 22 kW). Bylo projednáno, že

SŽDC je distributorem elektřiny v lokální distribuční soustavě železnic na základě licence na distribuci č. 120605086. SŽDC zaregistruje odběrná místa u operátora trhu s elektřinou pro konečného zákazníka ČD a.s. a nákup elektřiny na těchto odběrných místech bude realizován zákazníkem ČD a.s. Energetický regulační úřad se způsobem vytvoření odběrných míst a registrací u OTE souhlasí.

75. Z dopisu ČD a.s. ze dne 5.11.2009 bylo zjištěno, že s ohledem, že Energetický regulační úřad schválil vytvoření odběrných míst a předávacích míst pro České dráhy v lokální distribuční soustavě železnice, ČD a.s. nebudou od společnosti Správa železniční dopravní cesty pro rok 2010 požadovat zajištění nákupu silové elektřiny.
76. Z dopisu Ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 16.4.2012, č.j. 13524/12/02200/300, bylo zjištěno, že připomínkové řízení k novele energetického zákona č. 158/2009 proběhlo na jaře roku 2008. Návrh zákona zpracovalo MPO ve spolupráci s Energetickým regulačním úřadem. První čtení proběhlo 23.9.2008, doplňující pozměňovací návrhy byly při druhém a třetím čtení. Hlasování v konečné podobě proběhlo 1.4.2009.
77. Z dopisu Ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 7.8.2012, č.j. 31374/12/01300, bylo zjištěno, že obsahuje seznam připomínkových míst, kterým byl zaslán návrh zákona č. 158/2009 Sb. s tím, že jako připomínkové místo není uveden SŽDC.
78. Z fotografie štítku transformátoru a dokumentace jednofázového olejového transformátoru bylo zjištěno, že na štítku je uvedeno napětí 27 kV (27 000 V).
79. Ze znaleckého posudku č. 46/2014, zpracovaného znaleckým ústavem České vysoké učení v Praze, Fakulta elektrotechnická v březnu 2014, bylo zjištěno, že byl zpracován oponentní posudek ke znaleckému posudku č. 104-04/2013 ze dne 24.4.2013 společností Pricewaterhousecoopers Česká republika s.r.o. Ze znaleckého posudku bylo zjištěno, že ceny, uvedené v konfirmaci ze dne 13.11.2008, odpovídají tržním a obvyklým cenám a lze je použít pro ocenění hodnoty nakoupené elektřiny k datu 13.11.2008 v celkovém objemu 1 535 106 MWh. Dle bodu 9.4.2 znaleckého posudku hodnota zrušené části objednávky k 5.11.2009 v objemu 1 253 401 MWh činila částku 1.562.042.641,10 Kč a k datu 19.11.2009 částku 1.497.496.445,39 Kč. Dle bodu 10.1.3 znaleckého posudku na základě předložených podkladů nelze jednoznačně analyzovat a určit, jaké objemy elektřiny společnost ČEZ k 13.12.2008 pro tyto účely objednala. Nelze s jistotou potvrdit, že bylo objednáno 1 535 106 MWh elektrické energie, které vstupují do výpočtu hypotetické škody, kterou si nárokovala společnost ČEZ a.s. na společnosti ČEZ Prodej s.r.o.
80. Ze stanoviska k problematice trakčního vedení elektrické energie Energetického regulačního úřadu ze dne 6.11.2012, sp. zn. 12630-2/2012, bylo zjištěno, že Energetický regulační úřad k žádosti soudu o odborné stanovisko, zda trakční zařízení na dodávku trakční elektrické energie, provozované Správou železniční dopravní cesty s.o. po účinnosti novely § 2 odst. 2 písmeno a) bod 2 energetického zákona č. 158/2009 Sb., účinné k 9.7.2009, po doplnění napěťové hladiny 25 kV, splňuje podmínky definice distribuční soustavy, a zda se Správa železniční dopravní cesty s.o. stala provozovatelem distribuční soustavy ve smyslu § 25 odst. 11 písmeno a) energetického zákona za situace, kdy je

držitelem licence č. 120605086 a č. 140705577, uvedl, že licence na distribuci elektřiny č. 120605086, udělená Energetickým regulačním úřadem Správě železniční dopravní cesty s.o., nezakládá oprávnění tohoto subjektu vykonávat činnost distribuce elektřiny na daném trakčním vedením, byť by takové energetické zařízení bylo možné považovat za distribuční soustavu, pokud by bylo využíváno za účelem zajištění distribuce elektřiny.

81. Pokud Správa železniční dopravní cesty s.o. na trakčním zařízení není oprávněna vykonávat činnost distribuce elektřiny, nelze na ni ve vztahu k tomuto energetickému zařízení pohlížet jako na provozovatele distribuční soustavy, který by byl povinen plnit povinnost, uloženou v § 25 odst. 10 písmeno a) energetického zákona.
82. Ze stanoviska k problematice trakčního vedení elektrické energie Energetického regulačního úřadu ze dne 20.12.2012, č.j. 12630-4/2012-ERU, bylo zjištěno, že Energetický regulační úřad odpovídal na žádost soudu na odborné stanovisko k otázce, zda jsou zařízení (transformátory a rozvody), uvedené v licenci na distribuci elektřiny, považovány za součást distribuční soustavy, zda zakládá uvedení těchto zařízení v licenci na distribuci elektřiny povinnost držitele licence chovat se ve vztahu k těmto zařízením (transformátorům a rozvodům) ve smyslu ustanovení § 25 zákona č. 458/2000 Sb., zda měla právnická osoba, která byla držitelem licence na distribuci elektřiny, povinna plnit ve vztahu k těmto zařízením (transformátorům a rozvodům) povinnost provozovatele distribuční soustavy dle ustanovení § 25 odst. 1 písmeno a) energetického zákona ve znění, účinném od 4.7.2009 do 17.8.2011.
83. Energetický regulační úřad uvedl, že obecně platí, že pokud je zařízení provozovatele distribuční soustavy součástí distribuční soustavy, pak se jedná o zařízení provozovatele distribuční soustavy, sloužící k výkonu licencované činnosti, přičemž při výkonu této činnosti je provozovatel distribuční soustavy povinen postupovat v souladu s ustanovením aktuálně platného a účinného znění energetického zákona. Rozhodnutí Energetického regulačního úřadu u udělení licence na distribuci elektřiny subjektu Správa železniční dopravní cesty s.o. je v rámci údajů o rozsahu podnikání v technických podmínkách, uveden mimo jiné souhrn trafostanic, které jsou součástí distribuční soustavy, sloužící k zajištění distribuce elektřiny na omezených územích. Nicméně tento výčet trafostanic je uvedený pouze v rozlišení podle hodnoty vstupního, resp. výstupního napětí, s uvedením počtu takovýchto trafostanic. Pokud byl subjekt Správa železniční dopravní cesty s.o. držitelem licence na distribuci elektřiny v období od 4.7.2009 do 17.8.2011, pak byl jako provozovatel distribuční soustavy povinen dodržovat ustanovení § 25 odst. písmeno a)1 tehdy platného a účinného energetického zákona, tj. připojit do distribuční soustavy zařízení každého kdo o to požádá a splňuje podmínky připojení a obchodní podmínky, stanovené pravidly provozování distribuční soustavy.
84. Ze stanoviska Energetického regulačního úřadu ze dne 8.6.2022 č.j. 10890-2/2022- Eru bylo zjištěno, že na otázku soudu, zda žalovaný byl povinen v důsledku novelizace zákona č. 458/2000 Sb. požádat o změnu licence k distribuci uvedl, že udělení licence opravňuje k činnosti distribuce elektřiny na konkrétním zařízení, nepresumuje, jakým způsobem je toto zařízení využíváno. Pokud nedošlo ke změně rozsahu provozovaných energetických zařízení, nemusel žalovaný žádat o změnu licence. Není rozhodné, zda distribuce byla zajišťována vedením či z transformátoru, v obou případech se jedná o zařízení způsobilá být součástí distribuční soustavy. Jako důležitou okolnost uvedl, že Správa železniční a

dopravní cesty s.o. se držitelem licence stala tak, že převzala zařízení provozované předchozím držitelem licence České dráhy a.s.. Tento držitel za předchozího stavu právní úpravy před novelou zákona měl na licenci uvedenou napět'ovou hladinu 25 kV.

85. Z výsledku svědka Ing. J. H. bylo zjištěno, že je zaměstnancem Správy železniční dopravní cesty s.o. od 1.7.2008 ve funkci xxx organizační jednotky správy železniční energetiky. Svědek uvedl, že Správa železniční dopravní cesty s.o. je současně distributorem i dodavatelem elektrické energie. Poté, co byla přijata novela energetického zákona, obdržela Správa železniční dopravní cesty žádost Českých drah o připojení na energetickou soustavu. Bylo přijato rozhodnutí, že budou vytvořena odběrná místa a bude uzavřena smlouva s Českými drahami. Změna v novele energetického zákona v roce 2009 spočívala v tom, že byla doplněna napět'ová hladina 25 kV, což znamenalo, že energetický zákon umožnil distribuční soustavu s touto hladinou. Předtím tato hladina v energetickém zákonu pro distribuční soustavu uvedena nebyla. Dále se změnil § 3 tohoto zákona s tím, že bylo doplněno, že může být rozúčtováno do hladiny 50 kV, což je vysoké napětí. Na odběrném místě může být připojen pouze jeden odběratel, což je dáno technickým stavem trakční proudové soustavy, tudíž se vytvořilo odběrné místo pro České dráhy a další dopravci jsou napojeni přes tato odběrná místa Českých drah, a České dráhy rozúčtovávají těmto uživatelům cenu za odběr elektřiny vzhledem k tomu, že u tohoto odběru se již nedodává v napět'ové hladině 110 kV, ale v napět'ové hladině nižší. Svědek uvedl, že trakční soustava je lokální soustava a nespadá pod definici distribuční soustavy tak, jak je definována v energetickém zákoně, trakční soustava je uzavřenou soustavou, tudíž se na ni nepřipojí další uživatelé. Lokální distribuční soustava je otevřenou soustavou, tzn. veřejnou soustavou, na níž se splnění určitých technických podmínek připojují další uživatelé, resp. odběratelé, kteří o to požádají. Rozhraní mezi trakční soustavou a lokální distribuční soustavou je v napájecích stanicích, kdy část těchto napájecích stanic je součástí lokálních distribučních stanic, na které jsou napojeny České dráhy, a část těchto napájecích stanic je již součástí trakční soustavy, je to vlastně ta část za odběrnými místy pro České dráhy. Svědek uvedl, že v licenci je uvedeno napětí pro trafostanice 27 kV, ačkoliv napět'ová hladina trakční soustavy je 25 kV, licence, vydaná pro trafostanice, má na štítku uvedeno 27 kV, přitom ovšem jsou určeny pro napájení trakčního vedení s hladinou 25 kV. Je nutné, aby transformátor měl vyšší hladinu napětí než trakční vedení.
86. Z výsledku svědkyně M. Š. bylo zjištěno, že je zaměstnankyní žalovaného od roku 2004 ve funkci xxx v odboru jízdních řádů a kapacity dráhy. Svědkyně uvedla, že jízdní řády pro osobní přepravu se zpracovávají obvykle v měsíci říjnu a pro nákladní přepravu jsou k 15. říjnu známy požadavky dopravců, objednatelů jednotlivých vlaků na příští rok. Svědkyně uvedla, že to, co je naplánováno v ročním jízdním řádu, je realizováno maximálně z 50%, zbytek vlaků jezdí ad hoc, jsou objednávány například v den přepravy.
87. Z výsledku svědka Ing. M. N. bylo zjištěno, že je zaměstnancem žalovaného od roku 2008 ve funkci vedoucí oddělení kapacity dráhy. Svědek uvedl, že z 99% znají stav požadavků na kapacitu v polovině října, tehdy se dávají jízdní řády do tisku. Svědek na otázku, zda je reálné, aby dopravci znali na tři roky dopředu kapacitu dopravní cesty a hrubou hmotnost svých vlaků, odpověděl, že to reálné není. Obvykle v osobní dopravě objednatelé zadávají požadavky v červnu, v nákladní dopravě se požadavky zadávají průběžně. Svědek uvedl, že v důsledku krize došlo k propadu zhruba o 25% přepravy nákladní dopravy a jinak souvisle probíhá propad v rozsahu 7-10% ročně.

88. Z žádostí o připojení odběrného zařízení v lokální distribuční soustavě železnice č. ETVN1, VN2, VN3, VN4, VN5, VN6, VN7 a VN8 z 15.9.2009 bylo zjištěno, že České dráhy a.s. požádaly u Správy železniční dopravní cesty, státní organizace, uzavření smlouvy o distribuci pro instalované elektrické spotřebiče, železniční elektrická hnací vozidla, a předtápění vlaků.
89. Ze smlouvy o distribuci elektřiny ETVNČD/2010 ze dne 22.12.2009 bylo zjištěno, že byla uzavřena mezi Správou železniční dopravní cesty, státní organizace, a České dráhy a.s. Předmětem smlouvy byl závazek Správy železniční dopravní cesty, státní organizace zajistit distribuci sjednaného množství elektřiny, tj. rezervovanou kapacitu a použití sítí, systémové služby, služby operátora trhu s elektřinou do odběrných předávacích míst. Smlouva byla uzavřena na dobu neurčitou od 1.1.2010.
90. Ze smlouvy o připojení odběrného zařízení zákazníka ze sítí VN č. smlouvy ETVN1/2009. 2/2009, 3/2009, 4/2009, 5/2009, 6/2009, 7/23009, 8/2009, ze dne 8.12.2009, bylo zjištěno, že předmětem smlouvy byl závazek Správy železniční dopravní cesty, státní organizace, připojit odběrné zařízení k zařízení za sjednaných podmínek, a umožnit mu dodávku elektřiny, a závazek ČD uhradit podíl na nákladech, spojených s připojením a zajištěním navýšení požadovaného rezervovaného příkonu.
91. Ze smlouvy o obchodní spolupráci, uzavřené mezi České dráhy a.s. a Správa železniční dopravní cesty, státní organizace, bez data, bylo zjištěno, že předmětem smlouvy v článku 2 bylo stanovení vzájemných práv a povinností při poskytování služeb, týkajících se zajištění dodávek elektřiny pro dopravce. Dle článku 2 bodu 2.3 smlouvy se ČD zavázaly zajistit nákup silové elektřiny pro elektrickou trakci pro sebe, a ostatní dopravci, využívající železniční dopravní cestu a celostátní dráhy a regionálních drah ve vlastnictví státu na období do 30.6.2010, za smluvních podmínek.
92. Z memoranda o společném postupu ve věci měření spotřeby elektřiny trakčních hnacích vozidel na železnici, uzavřené mezi ČD Cargo a.s. a České dráhy a.s. se Správa železniční dopravní cesty, státní organizace, a průvodního dopisu ze dne 7.5.2010, bylo zjištěno, že bylo dohodnuto, že strany učiní kroky k podpoře zavádění měření skutečné spotřeby EHV, a docílí umožnění přímého nákupu silové elektřiny, tj., že vytvoří systém, který zajistí dopravcům možnost volby dodavatele silové elektřiny pro pokrytí spotřeby jím provozovaných EHV. V bodě 2.3., označeném „Náкуп silové elektřiny“ bylo sjednáno, že silovou elektřinu bude nakupovat během přechodného období, ta ze stran, která bude splňovat technické a legislativní podmínky pro takovou činnost. Strany shodně deklarují, že do konce roku 2011 bude nákup silové elektřiny zajišťován ČD. Po skončení přechodného období bude umožněno dopravcům, kteří splní technické a legislativní podmínky pro takovou činnost, aby se stali účastníky trhu s elektřinou, či jiným způsobem nakupovali elektřinu na vlastní účet.
93. Z memoranda o společném postupu věci nákupu silové elektřiny pro zajištění drážní dopravy a jejího rozúčtování mezi dopravce ze dne 15.4.2013, uzavřeného mezi Českými drahami a.s. a Správou železniční dopravní cesty, státní organizace, bylo zjištěno, že se

strany dohodly, že SŽDC souhlasí jakožto provozovatel železniční dopravní cesty a trakční napájecí soustavy, aby nákup silové elektřiny pro potřeby trakční napájecí soustavy v letech 2013-2014 zajišťovaly ČD.

94. Z memoranda o společném postupu ve věci nákup silové elektřiny pro zajištění drážní dopravy a jejího rozúčtování mezi dopravce z 22.10.2015, uzavřené mezi Českými drahami a.s. a Správou železniční dopravní cesty, státní organizace, bylo zjištěno, že strany se dohodly, že SŽDC jako provozovatel železniční dopravní cesty a trakční napájecí soustavy, souhlasí s tím, aby nákup silové elektřiny pro potřebu trakční napájecí soustavy v letech 2017-2018 zajišťovaly České dráhy.
95. Z vyjádření Elektrizace železnic Praha a.s. ze dne 5.12.2017 k věci způsob napájení trakčního vedení a měření elektrické energie pro drážní hnací vozidla bylo zjištěno, že měření trakčních napájecích stanic neumožňovala, ani dnes neumožňuje, rozdělit trakční odběr trakční napájecí stanice na odběry trakčních hnacích vozidel, a napájení speciálních zařízení, napájených z trakčních vedení.
96. Z vyjádření Drážního úřadu z 21.12.2017 zn. DUCR-74881/17/BR bylo zjištěno, že se Drážní úřad vyjadřoval k problematice způsobu napájení a měření elektrické energie pro závislá drážní vozidla. Zákon o drahách § 2 odst. 1 ve znění roku 2009 definoval dráhu tak, že dráhou je cesta, určená k pohybu drážních vozidel včetně pevných zařízení, potřebných pro zajištění bezpečnosti a plynulosti drážní dopravy. Vyhláška č. 177/1995 Sb. v § 2 konkretizuje dráhu a písmeno g) definuje, že součástí dráhy jsou elektrická zařízení, obsahující zařízení, které zajišťují napájení elektrických hnacích vozidel (trakční napájecí a spínací stanice, trakční vedení). Součástí dráhy je přímo trakční vedení, výlučnost trolejového vedení jako jednoúčelového zajištění, zajišťující napájení elektrických drážních vozidel, která je součástí dráhy. Trolejové vedení využívají drážní vozidla více dopravců, na měřeném úseku se mohou pohybovat vozidla několika dopravců, jimž není technicky možné zřídit individuální odběrné místo, kde by bylo instalováno odběrné elektrické zařízení. Odběrné místo je v tomto případě vždy v trakční napájecí stanici, na jejím výstupu. Pro vlastní dodávku trakční elektřiny je možné zřídit odběrné místo elektrické trakce pouze jednomu subjektu, který se může zvolit svého dodavatele trakční elektřiny. Zprostředkovat dodávku elektrické trakční energie jednotlivým dopravcům až na vozidlo, by bylo možné pouze za předpokladu, že by na všech hnacích vozidlech bylo osazeno měření elektrické energie, což není ani v současné době plně realizované.
97. Z vyjádření Drážního úřadu z 23.3.2018 zn. DUCR15315/18/N bylo zjištěno, že obsahuje doplnění stanoviska DÚ k měření spotřeby elektrické energie s tím, že text původního vyjádření lze interpretovat v tom smyslu, že za odběrné místo trakční napájecí stanice je možno považovat výstupní svorky trakčního transformátoru.
98. Ze zápisu z 37. schůze hospodářského výboru, která se konala dne 14. – 15. ledna 2009, bylo zjištěno, že na programu schůze byl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 – tisk 566 předkládá zástupce MPO ČR zpravodaj poslanec O. Vojíš.

99. Z dokumentu, označeném způsobu vypořádání s pozměňovacími návrhy vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 z 15.12.2008, bylo zjištěno, že pod bodem č. 1 je uveden pozměňovací návrh, týkající se § 2 odst. 2 písm. a) bod 2 s tím, že do definice distribuční soustavy se doplní slova 25 kW. Předkládá poslanec O. Vojíř.
100. Z prezenční listiny z 3. schůze výboru, konané 14. ledna 2009, bylo zjištěno, že se schůze také účastnil F. S. a V. A.
101. Z výroční zprávy žalovaného za rok 2008 a za rok 2009 bylo zjištěno, že členy správní rady byl V.A. a Ing. F.S.
102. Z usnesení Hospodářského výboru z 37. schůze, konané 14.1.2009, č. 237, bylo zjištěno, že Hospodářský výbor doporučil Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR schválit tisk 566 ve znění přijatých pozměňovacích návrhů.
103. Z usnesení Hospodářského výboru z 38. schůze, konané 6. února 2009 bylo zjištěno, že Hospodářský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR revokuje usnesení č. 237 z 37. schůze výboru ze dne 14. ledna 2009, a doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR schválit tisk 566 ve znění přijatých pozměňovacích návrhů.
104. Z www.psp.cz z 14.12.2017, týkající se novely energetického zákona, bylo zjištěno, že návrh novely energetického zákona byl rozeslán poslancům jako tisk 566 dne 11.8.2008, předseda sněmovny určil zpravodaje Mgr. Oldřicha Vojíře PhD., první čtení proběhlo 23.9.2008 na 38. schůzi. Návrh zákona byl přikázán k projednání výborům, při druhém čtení, které se konalo 19.2.2009 byl návrh zákona vrácen výboru k novému projednání. Hospodářský výbor projednal návrh zákona a vydal 3.3.2010 usnesení, doručené poslancům jako tisk 566/ včetně pozměňovacích návrhů). Druhé čtení návrhu zákona prošlo obecnou rozpravou 25.3.2009, podané pozměňovací návrhy, zpracovány jako tisk 566/5, který byl rozeslán 27.3.2009. Třetí čtení proběhlo 1.4.2009, návrh zákona schválen.
105. Z výpovědi znalce profesora Ing. Oldřicha Starého CSc., která byla zaznamenána v protokolu o jednání ve věci 46 Cm 5/2013 ze dne 22.9.2016 u zdejšího soudu, bylo zjištěno, že znalec na otázku, zda se při své činnosti setkal se smlouvou, kde upřesnění předmětu je téměř 100% , znalec uvedl, že v zásadě ten interval je do 30%.
106. Z výpisu z účtu žalovaného vedeného u ČSOB bylo zjištěno, že dne 25.5.2015 byla odepsána z účtu částka 805.473.523 Kč s textem „úhrada jistiny dle rozsudku“, dne 28.5.2015 částka 340.480.818,40 Kč s údajem „úhrada úroků z prodlžení ČEZ Prodej s.r.o.“, a dne 27.5.2015 částka 3.219.140 Kč a 8.988.904 Kč ČEZ Prodej s.r.o. s textem „úhrada nákladů řízení“.
107. Z výpovědi svědkyně Mgr. I. K., pracovnice Českých drah ve funkci ředitelky kanceláře ekonomického náměstka, bylo zjištěno, že se České dráhy rozhodly v roce 2009, že budou samy nakupovat elektřinu pro celou lokální distribuční soustavu. Požádaly o

připojení, a to v návaznosti na změnu energetického zákona, a následně vyhlásili výběrové řízení, a elektřinu sami nakupovali. Svědkyně pracovala v Českých drahách od roku 2009 do roku 2012, v té době České dráhy vyhlásily výběrové řízení na dodávku elektrické energie. Tato výběrová řízení vyhrál ČEZ Prodej, a jednou EON. Ostatní dopravci neměli proti tomu, že budou odebírat elektrický proud od ČD, žádné námítky. Jedna z podmínek byla, že pokud České dráhy budou odebírat samy elektrický proud, tak musí zajistit transparentně pro všechny dopravce dodávky za stejných podmínek jako pro sebe.

108. Z písemné vyjádření Ing J. H. , ředitele odboru elektrotechniky a energetiky žalovaného ze dne 21.7.2022 zn. 5053/2022-SŽ-GR-024 bylo zjištěno, že žalovaný v roce 2009 dle smlouvy měl nakoupit 1 295 800 MWh elektřiny, skutečnost činila 1 175 033 MWh elektřiny, v roce 2010 bylo nasmlouváno 1 308 770 MWh a v roce 2011 1 312 000 MWh, České dráhy a.s. nakoupily v roce 2010 1 199 751 MWh a v roce 2011 1 183 682 MWh.
109. Ostatní provedené důkazy soud nehodnotil, protože neměly vliv na rozhodnutí ve věci.
110. V předmětné věci zdejší soud vydal dne 10.04.2014 rozsudek, v němž žalobu zamítl z důvodu, že shledal okolnost vylučující odpovědnost žalovaného za vzniklou škodu. Předmětný rozsudek Vrchní soud rozsudkem ze dne 19.03.2015, změnil tak, že uložil žalovanému zaplatit žalovanému částku 805.453.523,-Kč s příslušenství s tím, že soud I. stupně správně zjistil předpoklady pro náhradu škody a pouze nesprávné bylo jeho posouzení okolnosti vylučující odpovědnost. Nejvyšší soud ČR rozsudkem ze dne 10.08.2017 oba rozsudky soudů nižších stupňů zrušil a věc vrátil zdejšímu soudu k dalšímu řízení. Dle závěrů dovolacího soudu ve všeobecné poloze lze uzavřít, že upravuje-li zákon vztahy mezi určitým dodavatelem a určitými odběrateli takovým způsobem, že zboží, jehož dodání je předmětem těchto vztahů, může odběratelům dodat právě jen ten dodavatel, pak změna právní úpravy umožňující odběratelům opatřit si toto plnění od jiného subjektu, a využití této možnosti odběratele může být okolností vylučující ve smyslu § 374 odst. 1 obč. zák. odpovědnost dodavatele vůči jeho vlastnímu dodavateli za porušení smluvní povinnosti odebrat od něho příslušné zboží. To ovšem platí pouze za splnění předpokladu, že k využití změny právní úpravy došlo nezávisle na vůli dodavatele. Dovolací soud uvedl, že v případě dospějí-li soudy nižších stupňů k závěru, že liberační důvod není dán, zaměří se na vyčíslení škody a v rozsahu, jakém odběratel neodebral elektřinu ještě v limitu přípustného smluvního upřesnění sjednaného v článku IV., odst. 2 smlouvy, totiž nemohlo jít o porušení jeho smluvní povinnosti a nebyl tudíž naplněn předpoklad pro vznik odpovědnosti za škodu.
111. Zdejší soud rozsudkem ze dne 02.08.2018 žalobu na úhradu částky 805.473.523,-Kč s příslušenstvím zamítl s tím, že shledal okolnost vylučující odpovědnost žalovaného za uplatněnou škodu. Soud dále vyšel ze skutečnosti, že v době vyhlášení rozsudku bylo peněžité plnění, které žalobce požadoval, již žalovanému uhrazeno v plném rozsahu.
112. Odvolací soud předmětné rozhodnutí rozsudkem ze dne 30.05.2019 potvrdil. Odvolací soud dospěl k závěru, že odpovědnost žalovaného není z důvodu okolností

vyklučující odpovědnost dána. Dále vycházel ze skutečnosti, že peněžité plnění, které žalobce požadoval, již bylo uhrazeno.

113. Nejvyšší soud ČR rozsudkem ze dne 29.04.2021 oba rozsudky nižších soudů zrušil. Dovolací soud uvedl, že soudy nižšího stupně se nevyřádaly s argumentací odvolatele, že nebýt vstřícné aktivity žalovaného, nestaly by se ČD jeho zákazníkem, mající odběrné místo, jež by bylo možno připojit k lokální distribuční soustavě železnic a s otázkou, zda souhlas s umístěním odběrného zařízení ve vlastnictví ČD do místa připojení či zřízení uživatelského práva ČD k odběrnému zařízení ve správě žalovaného a souhlas vlastníka nemovitosti s připojením tohoto odběrného zařízení lokální distribuční soustavy železnic byl volným projevem žalovaného. Dovolací soud uvedl, že soudy nižšího stupně nevezly při právním posouzení věci na zřetel, že žádosti ČD o připojení odběrného místa k distribuční soustavě předcházelo jednání žalovaného, který předložil ERÚ návrh na zřízení odběrných míst elektrické trakce pro ČD a následně, po obdržení souhlasu ERÚ odběrná místa pro ČD zaregistroval u operátora trhu s elektřinou. Je přitom očividné, že tato skutečnost může být právně významná při posouzení, zda k situaci, že nebyl žalovaný schopen dodávat trakční proud dopravcům, došlo nezávisle na jeho vůli.

114. Na základě výše uvedených tvrzení a zjištěných skutečností a závazného právního závěru dovolacího soudu dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná v rozsahu uvedeném ve výroku I. rozhodnutí. Žalobce se domáhal úhrady skutečné škody v rozsahu 805.473.523,-Kč s příslušenstvím. Dle ust. § 373 obch. zák. každý, kdo poruší svou povinnost ze závazkového vztahu, je povinen nahradit škodu způsobenou druhé straně, ledaže prokáže, že porušení povinnosti bylo způsobeno okolnostmi vylučující odpovědnost. V řízení bylo prokázáno, že žalovaný dle § 34 zák. č. 137/2006, o veřejných zakázkách, zadal v řízení bez uveřejnění nadlimitní veřejnou zakázku na dodávku silové elektřiny na období roku 2009, 2010 a 2011. Žalovaný dne 13.11.2008 vydal rozhodnutí o výběru nabídky žalobce pro všechny části zakázky i pro období roku 2010. V řízení bylo prokázáno, že žalobce i žalovaný uzavřeli smlouvu, označenou SŽDC Trakce 2010, ve které se žalobce zavázal dodat žalovanému 1 308 770 MWh elektrické energie, a účastníci smlouvy sjednali cenu ve výši 2.014,- Kč za 1 MWh. V řízení bylo prokázáno, že žalobce uzavřel s firmou ČEZ a.s., smlouvu o zajištění komplexní dodávky elektřiny v letech 2009 – 2011, dne 29.08.2008 a dne 14.11.2008 uzavřel žalobce s firmou ČEZ a.s., potvrzení dílčí smlouvy, ve které ČEZ a.s., potvrdila závaznou objednávku elektrické energie v rozsahu 1 505 106 MWh za cenu 2.766.650.880,-Kč. V řízení bylo dále prokázáno, že žalovaný dopisem ze dne 05.11.2009 oznámil žalobci, že upřesňuje roční množství elektřiny pro elektrickou trakci pro rok 2010 na 22 000 MWh. V řízení bylo prokázáno, že žalobce dopisem ze dne 21.12.2009 oznámil ČEZ a.s., že neodebere elektřinu pro období od 01.01.2010 do 31.12.2010 v celkovém ročním objemu 1 253 400 MWh a v hodnotě 2.226.288.612,-Kč, kterou měla společnost ČEZ a.s., dodat žalovanému na základě potvrzení dílčí smlouvy ze dne 14.11.2008. Důvodem je oznámení zákazníka Správa železniční dopravní cesty s.o., že v předmětném období neodebere původně sjednaný objem elektřiny od společnosti ČEZ Prodej s.r.o. Dohodou o narovnání ze dne 30.12.2009 bylo prokázáno, že žalobce a ČEZ a.s., uzavřeli dohodu, ve které z důvodu, že žalobce v období od 01.01.2010 do 31.12.2010 neodebere elektřinu v objemu 1 253 401 MWh, jejíž pořizovací hodnota v době uzavření dílčí smlouvy činila 2.269.280.612,-Kč nahradí škodu vzniklou společností ČEZ a.s., v částce 805.473.523,-Kč, která je stanovena jako rozdíl mezi původně sjednanou cenou a současně tržní hodnotou tohoto objemu elektřiny ve výši 1.456.815.089,-Kč. V řízení bylo prokázáno, že žalobce částkou 805.473.523,-Kč

uhradil ČEZ a.s., ve dvou splátkách, a to splátkou ve výši 405 473.523,-Kč dne 05.01.2010 a ve výši 400.000.000 dne 15.02.2010.

115. Na základě zjištěných skutečností dospěl soud k závěru, že žalovaný porušil smluvní závazek ze smlouvy, označené SŽDC Trakce 2010, uzavřené 19.12.2008, ve které se zával v roce 2010 odebrat elektřinu v množství 1 308 770 MWh. Soud neshledal důvodnou námitku žalovaného, že žalovaný postupoval dle smluvního ujednání ve smlouvě, kde v článku IV., bod 2, označeného jako „Časová a technická specifikace plnění a způsob sjednávání“, byla sjednána dohoda, že zákazník upřesní roční množství odběru elektřiny do 15.10 předchozího roku a žalovaný v souladu s touto dohodou upřesnil roční množství odběru elektřiny na 22 000 MWh. Při výkladu smluvního ujednání, a to možnosti jednostranného upřesnění množství odběru elektřiny kupujícím, vychází soud z jazykového výkladu, kdy upřesnění lze vykládat, jako učinit přesnějším a takováto možnost dle stanoviska soudu nemůže zahrnovat oprávnění kupujícího jednostranně snížit sjednané množství dodávky elektřiny o 98 %. Ke stejnému závěru dospěl i Vrchní soud v Praze rozhodnutím, č.j. 3 Cmo 236/2014-36 z 19.03.2015, kde uvedl „O žádné upřesnění nešlo, neboť upřesněné množství činilo pouhé 2 % nasmlouvaného množství. Takovéto upřesnění fakticky představuje návrh na změnu smlouvy, blízkí se k jejímu zrušení, bezprostředně před započítáním předpokládaného plnění smlouvy. Neobstojí námitka žalovaného, že by bylo nesmyslné uzavřít smlouvu na dodávku elektřiny bez možnosti reagovat na požadavky jednotlivých dopravců na zajištění elektrické energie pro rok 2010. Tak rozsáhlý pokles požadavků na elektřinu dopravců nebyl zjištěn v dřívějším smluvním období.
116. Soud má za prokázáný vznik výše uvedené škody žalobce v příčinné souvislosti s jednáním žalovaného. Z výše uvedených skutečností vyplývá, že žalobce po té, co obdržel dopis žalovaného, že neodebere původně sjednané množství elektrické energie, oznámil tuto skutečnost dopisem ze dne 21.12.2009 společnosti ČEZ a.s., s tím, že odřikají odebrání elektřiny na rok 2010 o objemu 1 153 401 MWh. V řízení bylo prokázáno, že žalobce a společnost ČEZ a.s., v souladu se smlouvou zajištění komplexní dodávky elektřiny v letech 2009 – 2011 uzavřeli dohodu dne 30.12.2009, ve které dosavadní závazek společnosti ČEZ a.s., dodat společnosti ČEZ Prodej s.r.o., odebrat elektřinu v objemu 1 253 401 MWh, byl nahrazen závazkem společnosti ČEZ Prodej s.r.o., uhradit prodávajícímu škodu v částí 805.473.523,-Kč, která odpovídala rozdílu sjednané ceny ve smlouvě ze dne 14.11.2008 a tržní hodnotě objemu neodebrané elektřiny k datu uzavření této smlouvy. Strany tudíž sjednaly novaci závazku dle § 570 odst. 1 obč. zák.
117. Soud má za prokázanou listinou, označenou jako vyčíslení ztráty, vzniklé neodebráním smlouveného množství elektřiny, dopisem Power exchange Central Europe, ze dne 14.01.2013 a znaleckým posudkem PricewaterhouseCoopers Česká republika, s.r.o., č. 104-04/2013, že ztráta za neobjednané produkty ve výši 805.473.523,-Kč byla stanovena z hodnoty elektrické energie, která byla sjednaná ve smlouvě ze 14.11.2008 a v dokumentů vyčíslení ztráty ze dne 22.12.2009 a odpovídala cenové úrovni standardizovaných produktů na velkoobchodním trhu. Námitka žalovaného, že v řízení nebylo prokázáno, za jaké konkrétní ceny nakoupil předmětnou elektrickou energii ČEZ a.s., či zda zajistil tuto elektrickou energii z vlastní výroby, je pro stanovení vzniku škody společnosti ČEZ Prodej s.r.o., bez právního významu.

118. Nejvyšší soud v rozsudku ze dne 10.08.2017 uložil zdejšímu soudu, aby při posouzení výše škody, přihlédl k článku IV., odst. 2 smlouvy, označené SŽDC Trakce 2010 s tím, že v limitu přípustného upřesnění, v jakém žalovaný neodebral elektřinu, nemohlo jít o porušení jeho smluvní povinnosti a nebyl tudíž naplněn předpoklad pro vznik odpovědnosti za škodu. Žalobce uvedl, že pokud smlouva Trakce 2010 výslovně neupravuje rozsah možné odchylky od množství sjednané ve smlouvě, je nutné vycházet z ust. § 421 odst. 1 obch. zák., který uvádí, že tato odchylka nesmí přesáhnout 5 % množství stanoveného ve smlouvě. Žalovaný k tomuto stanovisku uvedl, že dispozitivní ust. obch. zák. o 5 % odchylce se nemůže aplikovat, neboť mezi smluvními stranami došlo k jeho vyloučení. Argumentaci uvedenou zdejším soudem v rozsudku ze dne 10.04.2014 i v rozsudku ze dne 02.08.2018, že lze na posouzení výše tolerance sjednaného množství užít analogicky ustanovení smlouvy v článku V., smlouvy, ve které je sjednána tolerance, týkající se ročního množství zboží plus, mínus 15 %, v níž se přihlíží při povinnosti hradit smluvní pokutu, kdy kupující neodebere roční množství tolerance 15 %, oba účastníci odmítli. Ke stejnému závěru dospěl odvolací soud ve věci 46 Cm 5/2013, v rozhodnutí ze dne 03.10.2017, sp. zn. 1 Cmo 41/2017, kde uvedl, že tolerance 15 % obsažená v článku IV., odst. 2 a V. odst. 1 písm. b) Trakce 2011 představuje veličinu zcela odlišnou.
119. Soud respektuje výše uvedené právní závěry a při posouzení procenta tolerance možného upřesnění vychází ze stanoviska žalovaného, dle kterého ustanovení upřesnění je nutné vykládat dle výkladových pravidel ve smyslu § 266 obch. zák. Z hlediska výkladových pravidel je třeba aplikovat ust. § 266 odst. 3 obch. zák., podle kterého při výkladu vůle je třeba přihlídnout ke všem okolnostem souvisejícím s projevem vůle, včetně toho, jakou praxi mezi sebou strany zavedly, jakož i následného chování stran. Žalovaný uvedl, že již na základě smlouvy Trakce 2009 došlo k modifikaci celkového objemu dodané silové elektřiny, proti objemu sjednaného ve smlouvě, a to v rozsahu cca 10 %, a tento postup byl ze strany žalobce akceptován, pak lze dospět k závěru, že upřesnění provedené na základě smlouvy Trakce 2010 bylo možné a žalobce není oprávněn požadovat škodu v rozsahu, v jakém žalovaný neodebral elektřinu ještě v limitu tohoto přípustného smluvního upřesnění. Na základě smlouvy Trakce 2009 žalovaný odebral silovou elektřinu v rozsahu o 9,32 % méně, než bylo sjednáno. Vzhledem k pravidlům zaokrouhlování soud považuje přípustné upřesnění v rozsahu 9 %, odpovídající již předchozí praxi zavedenou mezi stranami. Tomu odpovídá i úprava v ust. §421 odst. 2 obch.z. kdy určení tolerance množství zboží vychází v první řadě z předchozí praxe. To, že sjednaná tolerance vyplývá z povahy zboží dokládá sjednaný týdenní odběrový diagram, ve kterém se sjednávaly hodnoty množství odběru v jednotlivých hodinách. Z této skutečnosti vyplývá, že dodávky elektřiny nebyly v čase stabilní. Soud v souladu se svým stanoviskem, týkající se oprávnění poníženi výše odběru elektřiny v rozsahu 9 %, stanovil výši vzniklé škody částkou 765 360 120 Kč. Dle sjednané smlouvy Trakce 2010 byla sjednaná dodávka objemu 1 308 770 MWh, 9 % z tohoto množství činí 117 789,03 MWh, tudíž neodebrané množství po přípustném upřesnění činí $1\,308\,770 - 117\,789,03 = 1\,190\,981$. Žalobce uplatnil náhradu škody v částce 805.473.523,-Kč za 1 253 401 MWh, z toho vyplývá, že vyčíslil škodu ve výši 642,63 Kč za jednu MWh. Za neodebrání 1 190 981 MWh, škoda činí $1\,190\,981 \times 642,63 = 765\,360\,120$ Kč.
120. Soud neshledal porušení minimalizační a zabraňovací povinnosti dle ust. § 384 odst. 1 obch. zák. ze strany žalobce. Soud nemá za to, že by k dohodě mezi společnostmi ČEZ a.s., a žalobcem došlo k prodlení vzhledem k tomu, že žalovaný oznámil žalobci dopisem ze dne 05.11.2009, že upřesňuje roční množství elektřiny pro rok 2010, na 22 000 MWh. Soud v období od 25.11.2009 do 21.12.2009, kdy oznámil žalobce společnosti ČEZ a.s., že neodebere elektřinu na rok 2010 v celkovém objemu 1 253 400 MWh, považuje za období

přiměřené k posouzení právního jednání žalovaného a přijetí obchodního rozhodnutí o dalším postupu. Pokud žalovaný uvádí, že na žalobce se obrátily ČD s poptávkou o dodávku elektrické energie na období v první polovině roku 2010, soud k této skutečnosti uvádí, že pokud by žalobce nejednal s ČD o dodávce předmětné elektřiny, obrátily by se ČD na jiného dodavatele.

121. Soud neshledal liberační důvody ve vztahu k odpovědnosti za škodu dle ust. § 374 obch. zák. namítanými žalovaným.
122. Dle ust. § 374 obch. zák. za okolnosti vylučující odpovědnost, se považuje překážka, jež nastane nezávisle na vůli povinné strany a brání ve splnění povinnosti, jestliže nelze rozumně předpokládat, že by povinná strana tuto překážku nebo její následky odvrátila nebo překonala a dále, že by v době vzniku závazku tuto překážku předvíдалa.
123. Připojení Českých drah a.s., na distribuční soustavu nepovažuje soud za jednání v rozporu ust. § 22 odst. 1 písm. g) zákona o drahách, dle kterého je provozovatel dráhy povinen zajistit dopravcům přístup ke službám, poskytovaným provozovatelem dráhy způsobem, který vylučuje zvýhodnění některého z dopravců. Soud považuje za důvodnou argumentaci žalovaného, že předmětná povinnost zajistit dopravcům přístup ke službám, neznamená, že doplňkové služby musí výlučně zajišťovat žalovaný, ale je možné zajistit dodávky, prostřednictvím jiného subjektu, který splňuje všechny zákonné podmínky ve smyslu zákona o drahách a energetického zákona. V řízení byla prokázána smlouva o obchodní spolupráci, uzavřená mezi Českými drahami a.s. a Správou železniční dopravní cesty, státní organizace, již se České dráhy a.s., zavazují zajistit nákup silové elektřiny pro elektrickou trakci pro sebe a ostatní dopravce využívající železniční dopravní cestu za období do 30.06.2010. Z výpovědi svědkyně Mgr. I. K. pak v řízení bylo zjištěno, že ostatní dopravci neměli vůči dodávce trakční energie Českými drahami, na místo SŽC, žádné námítky. V řízení bylo prokázáno vyjádření Drážního úřadu z 23.03.2018 a vyjádření elektrizace Železnic Praha a.s. z 05.12.2017, že vstupní svorky umístěné na transformátorech neumožňují rozdělovat energii na dva dodavatele, přes transformátory nelze realizovat dvojí dodávku, ani dvojí měření trakční energie za účelem rozúčtování. Zúčtování energie tak může v tomto uspořádání provádět jen jediný subjekt. Po technické stránce to transformátory neumožňují doposud. To, že na distribuční soustavu lze napojit pouze jeden subjekt, nevylučuje zajistit dodávky, prostřednictvím jiného subjektu v situaci, kdy o připojení na distribuční soustavu požádal pouze jeden dopravce.
124. Nejvyšší soud ČR v rozsudku uložil zdejšímu soudu, aby se vypořádal s argumentací žalobce, dle které nebyť vstřícné aktivity žalovaného, nestaly by se České dráhy zákazníkem, mající odběrné místo, které by bylo možné připojit k lokální distribuční soustavě železnic. Dovolací soud dále uložil zdejšímu soudu, aby posoudil, zda souhlas s umístěním odběrného zařízení ve vlastnictví Českých drah do místa připojení či zřízení užívacího práva Českých drah a.s., k odběrnému zařízení ve správě žalovaného a souhlas vlastníka nemovitostí s připojením odběrného zařízení lokální distribuční soustavy železnic byl volným projevem žalovaného či nikoli. Dovolací soud dále uvedl, že významnou skutečností pro situaci, zda žalovaný nebyl schopen dodávat trakční energii dopravcům nezávisle na jeho vůli, je poznatek, že žádosti Českých drah o připojení odběrného místa

distribuční soustavy předcházelo jednání žalovaného, která předložila ERÚ návrh na zřízení odběrných míst elektrické trakce pro České dráhy a následně odběrná místa pro České dráhy zaregistroval u operátora na trhu s elektřinou.

125. Dle ust. § 34 obč. zák. účinného k datu uzavření smluv o připojení Českých drah k distribuční soustavě, právní úkon je projev vůle směřující zejména ke vzniku, změně nebo zániku těch práv nebo povinností, které právní předpisy s takovým jevem spojují.
126. Dle ust. § 35 odst. 1 o.z., projev vůle může být učiněn jednáním nebo opomenutím, může se stát výslovně nebo jiným způsobem nevzbuzujícím pochybnosti o tom, co chtěl účastník projevit. Projev vůle je tudíž vyjádření zájmu na dosažení určitého následku. Souhlas je pak jednostranný právní úkon (jednání), jímž jednatel schvaluje určitou činnost nebo mu nevádí, že někdo jiný zasáhne do jinak jeho právem chráněným zájmům. Dle ust. § 28 odst. 1 písm. a) energetického zákona k žádosti o připojení na zákazníka k distribuční soustavě, je třeba souhlas vlastníka dotčené nemovitosti. Za situace, kdy žalovaný zřídil virtuální odběrná místa pro ČD, dal konkludentní souhlas vlastníka nemovitosti s připojením na odběrnou soustavu. Jednalo se o projev vůle žalovaného, tudíž k napojení ČD na odběrnou soustavu žalovaného nedošlo nezávisle na vůli žalovaného. Nebýt vstřícné aktivity žalovaného, nestaly by se ČD zákazníkem mající odběrné místo. K připojení ČD na distribuční soustavu žalovaného nedošlo nezávisle na vůli žalovaného a okolnost vylučující odpovědnost žalovaného za vzniklou škodu není dána.
127. Soud tudíž na základě výše uvedených právních závěrů žalobě na jistinu v rozsahu výroku I. vyhověl.
128. Soud přiznal žalobci náhradu dlužných úroků v rozsahu uvedeným ve výroku I., za prodlení s úhradou předmětného nároku dle ust. § 369 obch. zák.
129. Žaloba byla zamítnuta v částce 40.113.403,-Kč odpovídajícímu důvodnému ponížení odběru množství elektrické energie dle smluvního ujednání v čl.IV smlouvy Trakce 2010. Dále soud žalobu zamítl v části nároku na úhradu úroků z prodlení částky 765.360.120,-Kč za období ode dne 25.05.2015 do 09.10.2019, kdy žalobce měl v držení částku 805.473.523,-Kč po úhradě této částky žalovaným.
130. O nákladech řízení soud rozhodl v souladu s ustanovením § 142 odst. 2 o. s. ř. podle míry úspěchu ve věci. Celková přiznaná náhrada nákladů žalobce činí 90 % vzniklých nákladů ,které sestávají z uhrazených soudních poplatků v celkové výši 5 114 000 Kč [1 000 000 Kč za podání žaloby, 4 100 000 Kč za odvolání, 14 000 Kč za dovolání], účelně vynaložených nákladů na zpracování dvou znaleckých posudků v celkové výši 176 925 Kč a odměny právního zastoupení .

Právní zástupce žalobce učinil celkem 40 úkonů právní služby, a to:

- převzetí a příprava zastoupení (1) dle § 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, v platném znění (dále jen „AT“),
- sepsání žaloby (1) dle § 11 odst. 1 písm. d) AT,

- replika ze dne 12. 3. 2012 k vyjádření žalovaného k žalobě (1) dle § 11 odst. 1 písm. d) AT,
- účast na jednání soudu dne 31. 5. 2012 (1) dle § 11 odst. 1 písm. g) AT,
- účast na jednání soudu přesahujícím 2 h dne 11. 9. 2012 (2) dle § 11 odst. 1 písm. g) AT,
- závěrečný návrh žalobce ze dne 15. 10. 2012 (1) dle § 11 odst. 1 písm. d) AT,
- účast na jednání soudu dne 8. 11. 2012 (1) dle § 11 odst. 1 písm. g) AT,
- vyjádření žalobce ze dne 7. 5. 2013 (1) dle § 11 odst. 1 písm. d) AT,
- účast na jednání soudu dne 9. 5. 2013 (1) dle § 11 odst. 1 písm. g) AT,
- vyjádření žalobce k námitce věcné nepřislusnosti ze dne 2. 7. 2013 (0,5) dle § 11 odst. 3 a odst. 2 písm. d) AT,
- účast na jednání soudu dne 18. 3. 2014 (1) dle § 11 odst. 1 písm. g) AT,
- vyjádření žalobce ze dne 9. 4. 2014 k vyjádření žalovaného ze dne 18. 3. 2014 (1) dle § 11 odst. 1 písm. d) AT,
- účast na jednání soudu dne 10. 4. 2014 (1) dle § 11 odst. 1 písm. g) AT,
- odvolání ze dne 23. 5. 2014 (1) dle § 11 odst. 1 písm. k) AT,
- replika žalobce ze dne 16. 10. 2014 k vyjádření žalovaného ze dne 22. 9. 2014 (1) dle § 11 odst. 1 písm. d) AT,
- účast na jednání soudu dne 20. 10. 2014 (1) dle § 11 odst. 1 písm. g) AT,
- replika žalobce ze dne 2. 3. 2015 k vyjádření žalovaného ze dne 7. 11. 2014 (1) dle § 11 odst. 1 písm. d) AT,
- účast na jednání soudu dne 10. 3. 2015 (1) dle § 11 odst. 1 písm. g) AT,
- účast na jednání soudu dne 19. 3. 2015, při kterém došlo pouze k vyhlášení rozhodnutí (0,5) dle § 11 odst. 2 písm. f) AT,
- návrh na vydání opravného usnesení ze dne 26. 5. 2015 (0,5) dle § 11 odst. 3 a odst. 2 písm. b) AT,
- vyjádření žalobce ze dne 20. 10. 2017 na výzvu soudu (1) dle § 11 odst. 1 písm. d) AT,
- účast na jednání soudu dne 14. 12. 2017 (1) dle § 11 odst. 1 písm. g) AT,
- účast na jednání soudu dne 2. 8. 2018 (1) dle § 11 odst. 1 písm. g) AT,
- odvolání ze dne 11. 9. 2018 (1) dle § 11 odst. 1 písm. k) AT,
- písemné podání žalobce s názvem „seznámení soudu s novými okolnostmi a předložení nových důkazů“ ze dne 4. 3. 2019 (1) dle § 11 odst. 1 písm. d) AT,
- replika žalobce ze dne 5. 4. 2019 k vyjádření žalovaného ze dne 27. 2. 2019 a k odvolání žalovaného proti II. výroku rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 2. 8. 2018, č. j. 2 Cm 81/2010-823 (1) dle § 11 odst. 1 písm. d) AT,
- účast na jednání soudu dne 9. 4. 2019 (1) dle § 11 odst. 1 písm. g) AT,
- replika žalobce ze dne 16. 5. 2019 k vyjádření žalované ze dne 10. 4. 2019 (1) dle § 11 odst. 1 písm. d) AT,

- účast na jednání soudu dne 20. 5. 2019 (1) dle § 11 odst. 1 písm. g) AT,
- replika žalobce ze dne 24. 6. 2019 k vyjádření žalovaného ke zpětvzetí žaloby žalobcem (0,5) dle § 11 odst. 3 a odst. 2 písm. b) AT,
- dovolání ze dne 27. 8. 2019 (1) dle § 11 odst. 1 písm. k) AT,
- shrnující vyjádření žalobce ze dne 13. 12. 2021 (1) dle § 11 odst. 1 písm. d) AT,
- vyjádření žalobce před jednáním ve věci ze dne 4. 3. 2022 (1) dle § 11 odst. 1 písm. d) AT,
- účast na jednání soudu přesahujícím 2 h dne 10. 3. 2022 (2) dle § 11 odst. 1 písm. g) AT,
- vyjádření žalobce k výzvě soudu ze dne 8. 4. 2022 (1) dle § 11 odst. 1 písm. d) AT,
- vyjádření žalobce ve věci ze dne 11. 4. 2022 (1) dle § 11 odst. 1 písm. d) AT,
- vyjádření žalobce k doplnění tvrzení a důkazů žalovaného ze dne 8. 7. 2022 (1) dle § 11 odst. 1 písm. d) AT,
- účast na jednání soud dne 12.7.2022
- vyjádření žalobce ze dne 22.9.2022
- účast na jednání soudu dne 8.9.2022
- účast na jednání soudu dne 12.7.2022
- vyjádření ze dne 2.9.2022
- účast na jednání soudu dne 8.9.2022

kdy za jeden úkon náleží dle ust. § 7 odst. 7 AT částka ve výši 366 500 Kč bez DPH (vypočítáno z tarifní hodnoty dle § 8 odst. 1 AT ve výši 805 473 523 Kč), v součtu za 40 úkonů tedy 14 660 000 Kč bez DPH. Odměnu právního zastoupení dále tvoří režijní náhrada ve výši 12 000 Kč za 40 úkonů dle § 13 odst. 3 AT, jakož i 21 % DPH ve výši 3 081 120 Kč.

Žalobci bylo na náhradě nákladů řízení přiznáno 90 % vzniklých nákladů, tedy částka ve výši 20 739 640 Kč.

Soud nemohl v souladu s § 13 odst. 1 AT žalobci přiznat náhradu nákladů řízení za některé úkony právního zastoupení, a to konkrétně:

- replika ze dne 11. 9. 2012 k vyjádření žalovaného ze dne 20. 8. 2012,
- replika ze dne 8. 11. 2012 k vyjádření žalovaného ze dne 15. 10. 2012,
- vyjádření žalobce ze dne 17. 3. 2014 k dílčímu vyjádření žalovaného ze dne 9. 5. 2013,
- replika žalobce ze dne 2. 8. 2018 k vyjádřením žalované ze dne 12. 12. 2017 a 27. 4. 2018,

nebot' tato vyjádření byla podána v den ústního jednání (nebo den předem) a je tak na místě považovat tyto úkony za součást přednesu na příslušných soudních jednáních, a dále:

- vyjádření žalobce ze dne 5. 9. 2017 k doplnění dovolání žalovaného ze dne 4. 1. 2017,

nebot' tímto úkonem žalobce reagoval po osmi měsících, v důsledku čehož bylo vyjádření k dovolání soudu doručeno až po rozhodnutí o dovolání, pročež nelze úkon považovat za účelný.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Praze, prostřednictvím soudu zdejšího.

Nebude-li povinnost stanovena tímto rozhodnutím splněna dobrovolně, může oprávněný požádat o výkon rozhodnutí u obecného soudu povinného.

V Praze dne 8. září 2022

JUDr. Růžena Kučerová, v.r.

soudkyně